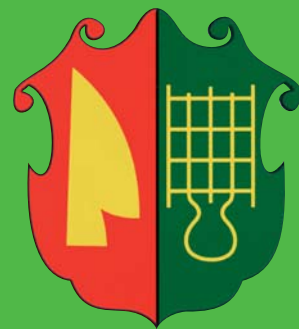

Bořetické listy

DUBEN 2011
ČÍSLO 1

*Dám osm proutků dohromady,
aby nebyly samy.
Spletu pěknou pomlázku
a kladu si otázku:
Kterou holku vyšlehám?
Vyšlehám holky z ulice,
až pojedu z Vrbsice.
Vyšlehám si kraslici
nebo
čokoládovou slepici.
Potom večer spočítám,
kolik toho všeho mám.
Michal Andrlík, 4. třída*

Fotogalerie

Ples Mysliveckého sdružení

Zabíjačka

Ples Mysliveckého sdružení

Ples OÚ

Fotogalerie

Výlet občanů Bořetic do divadla

Výlet občanů Bořetic do divadla

Hodnocení vín

Fotogalerie

*Hodnocení vín**Výcvik v dopravě**Vysvědčení**Maškarní bál*

Úvodník

Vážení spoluobčané a čtenáři zpravodaje, protože největší křesťanské svátky „Velikonoce“ jsou svátky pohyblivé, případly v letošním roce až na druhou polovinu dubna. Jaro a příroda ale na sebe čekat nenechá. Sluníčko má již potřebnou sílu a i nám lidem je hned příjemněji na světě.

14. dubna uctilo vedení obce památku obětem 2. světové války položením věnce k pomníku a připomnělo 66. výročí osvobození Bořetic od fašistické okupace.

Drobné závady na nových chodnicích jsou již odstraněny. Okraj vozovky porušený po vytržených obrubnicích je vyfrezován a je opatřen novým asfaltovým povrchem.

Aby byla naše obec co nejkrásnější, umístíme na nové stožáry veřejného osvětlení kulaté květináče, osázené převislými muškáty, o které budou pečovat pracovníci obce.

Nejvíce nám vadí katastrofální stav vozovky na průtahu Bořeticemi. V době tohoto vydání BL je již zahájeno výběrové řízení na zhotovitele rekonstrukce této vozovky. Krajský ředitel SUS Ing. Jan Zouhar nás ujistil, že pokud půjde výběrové řízení dle plánu a bez průtahů s odvoláváním se neúspěšných firem, započnou práce v druhé polovině tohoto roku.

Letos budeme pokračovat v přípravě na výstavbu ČOV. Tato obrovská akce je náročná nejen finančně, ale i délkou přípravy. Rádi bychom také dokončili půdní vestavbu v budově staré školy. V lokalitě „Pánské“ připravíme pozemky pro výstavbu rodinných domků tak, aby se v roce 2012 parcely rozdělily mezi zájemce o stavbu.

Již jsme podali několik žádostí o dotace – na výstavbu dvou dětských hřišť (vedle bytovek a v areálu fotbalového hřiště skatepark) a na dvě trasy cyklostezek.

V roce 2010 napadlo 125 cm sněhu a spadlo 758 mm vodních srážek. Toto velké množství srážek se projevilo zvýšením spodní hladiny vody, což pozorujeme na rybnících a jejich okolí. Prameny vody se obnovily i ve Žlebech, kde byla v minulosti studánka a několik pramenů s výbornou pitnou vodou. Vodu jsme museli odvést do Járku i z vozovky vedoucí do Žlebů pod bývalou Ovcárnou, protože tekla stovky metrů po vozovce a ta byla celoročně blátivá.

Plánů máme hodně, dotace nejsou nárokové a finanční příjmy obce stále nejisté. Pokud budou vyhlášeny další výzvy v operačních programech, budeme podávat v průběhu roku další žádosti o dotace. Věřme, že budeme úspěšní i v letošním roce.

Děkuji obecní radě, zastupitelům, kulturní komisi, občanským sdružením a všem, kteří pořádají pro obec a občany kulturní akce, pro které obětují svůj volný čas.

Vážení občané a čtenáři, přeji vám krásné a požehnané Velikonoce a hodně osobních i pracovních úspěchů.

Václav Surman, starosta

Informace z jednání zastupitelstva

II. veřejné zasedání Zastupitelstva Obce Bořetice konané dne 25. ledna 2011

Zastupitelstvo zvolilo:

● **Ad 8)** Zvolilo statutárního zástupce do a.s. Hantály Velké Pavlovice – náhradníka za Václava Surmana, který byl zvolen členem představenstva – zvolena paní Jiřina Odstrčilová

Zastupitelstvo obce schválilo:

● **Ad 1)** Program jednání II. veřejného zasedání (viz příloha) včetně nově navržených bodů: 14d) Schválení příspěvku Mikroregionu Hustopečsko ve výši 36 000 Kč; 14e) Schválení příspěvku Putování krajem André ve výši 5 000 Kč; 17b) Schválení zmocnění Rady obce Bořetice k přijetí rozpočtových opatření.

● **Ad 6)** Prodej pozemků:

a) Panu Stanislavu Buchtovi, Bořetice č.p. 319 – p.č. st. 786, o výměře 36 m², k.ú. Bořetice, za cenu 80 Kč/1 m² s podmínkou úhrady veškerých nákladů spojených s prodejem, včetně úhrady daně z převodu nemovitostí,

vznikne-li Obci Bořetice daňová povinnost, geometricky byl již zapsán.

b) Prodej části pozemku p.č. 2584/l v k. ú. Bořetice, manželům Stanislavu a Marii Popovským, Bořetice č.p. 332, za cenu 80 Kč za 1 m² Kč (ost. plocha – vjezd), včetně úhrady veškerých nákladů spojených s převodem, včetně úhrady geom. plánu – zaměření se zúčastní zástupce obce.

c) Smlouvy o směně a bezúplatném převodu pozemků pod nově vybudovanými chodníky (v rámci investiční akce „Bořetice – zvýšení bezpečnosti chodců“) dle geometrického plánu č. 796-4/2010 vypracovaného První Země, s.r.o., Podivín – viz příloha.

● **Ad 7)** Revokaci usnesení č. 8 z I. veřejného zasedání ZO konaného 14. prosince 2010 – o schválení odměn neuvolněným členům zastupitelstva a funkcionářům:

„Zastupitelstvo obce Bořetice schválilo měsíční odměny a příplatky neuvolněným členům Zastupitel-

stva, členům Rady a předsedům komisí a výborů takto:
 místostarosta 11 000 Kč
 člen Rady obce 1 480 Kč
 člen Zastupitelstva obce 540 Kč
 předseda komise Rady obce 1 300 Kč

Odměny neuvolněných funkcionářů – při souběhu více funkcích náleží pouze jedna odměna, a to ta vyšší. ...a schvaluje doplněné znění:

Zastupitelstvo obce Bořetice schválilo měsíční odměny a příplatky neuvolněným členům Zastupitelstva, členům Rady a předsedům komisí a výborů takto:

místostarosta 11 000 Kč
 člen Rady obce 1 480 Kč
 člen Zastupitelstva obce 540 Kč
 předseda komise Rady obce 1 300 Kč

Odměny neuvolněných funkcionářů – při souběhu více funkcích náleží pouze jedna odměna, a to ta vyšší. Odměny náleží neuvolněným členům Zastupitelstva obce Bořetice, členům Rady obce Bořetice a předsedům komisí a výborů od 1. prosince 2010.

● **Ad 9)** Přípravu výstavby RD na Panském – pořízení studie v ceně cca 250 000 Kč.

● **Ad 10)** Schválilo pronájem bytu v domě č.p. 79 v Bořeticích panu Oldřichu Jedličkovi, a to na dobu určitou tři roky bez navýšení nájemného.

● **Ad 12)** Zastupitelstvo obce Bořetice bere na vědomí stanoviska DO, organizací, sousedních obcí i krajského úřadu, projednávání a připomínkování návrhu zadání změny č. 5 ÚPO Bořetice. ZO Bořetice schvaluje připomínkový návrh Zadání změny č. 5 ÚPO Bořetice včetně důvodové zprávy o pořízení a projednání, a to v rozsahu:

5.1 Návrh ploch pro občanskou vybavenost Oh – ubytovací zařízení

5.2 Návrh ploch pro dopravu Td – plochy pro garáže.

● **Ad 13)** Rozdělení výtěžku veřejné sbírky: získání dobrovolných finančních prostředků na zmírnění následků živelné pohromy – sesuv půdy podmáčením a následné zřízení sklepních prostor a zničení majetku takto: rozdělit výtěžek přesně rovným dílem mezi tři vlastníky sklepů:

Manželé Lenka a Václav Bukovští, Bořetice č.p. 456; Oldřicha Sadílka, Bořetice č.p. 464; Romana Grégra, Bořetice č.p. 435.

● **Ad 14b)** Členský příspěvek DSO Čistý jihovýchod na rok 2011 ve výši 2 700 Kč.

● **Ad 14c)** Členský příspěvek DSO Modré Hory se sídlem Velké Pavlovice ve výši 84 700 na rok 2011.

● **Ad 14d)** Členský příspěvek Mikroregionu Hustopečsko ve výši 36 000 Kč na rok 2011.

● **Ad 14e)** Finanční příspěvek na akci „Putování krajem André“ ve výši 5 000 na rok 2011.

● **Ad 16)** OZV č. 1/2011 o místním poplatku za provoz systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů – viz příloha.

● **Ad 17)** Rozpočet na rok 2011 – viz předložený návrh s těmito změnami:

snížení na straně příjmů v celkové částce 1 955 200 Kč; snížení na straně výdajů v celkové částce 1 955 200 Kč.

Rozpočet na rok 2011 se schvaluje vyrovnaný, v paraagrafové formě, v celkové částce na straně příjmů 14 154 400 Kč a financování na straně příjmů položka 8115 ve výši 1 600 Kč a v celkové částce na straně výdajů 13 460 000 Kč a financování na straně výdajů položka 8124 splátka úvěru 696 000 Kč.

● **Ad 17b)** Stanovuje v souladu s § 102 odst. 2 pí. a) zákona č. 128/2000 Sb., o obcích, ve znění pozdějších předpisů kompetenci Rady obce Bořetice k provádění jednotlivých rozpočtových opatření v těchto případech:

- rozpočtového zapojení účelově přidělených finančních příspěvků z jiných rozpočtů (tím se myslí přijetí dotace). V tomto případě se mění jen paragraf a položky související s dotací, a to pouze o částku povinné změny v příjmech i ve výdajích,

- z důvodu časové tísně na konci účetního a rozpočtového období tak, aby úprava rozpočtu proběhla v termínu uzávěrky a mohla se promítnout do příslušných výkazů daného roku. V tomto případě se mohou rozpočtovým opatřením měnit jakékoliv paragrafy a položky rozpočtu. Provedená rozpočtová opatření Radou obce budou schválena na nejbližším zasedání zastupitelstva (týká se konce roku).

Zastupitelstvo obce Bořetice neschválilo:

● **Ad 15)** Dotaci SSR Kraví hora Bořetice ve výši 50 000 Kč na „Symposium o záchraně kulturního dědictví vinařských uliček vinařské oblasti Morava“, dotace se přidělují podle schválených pravidel až po akci, ve druhém pololetí a po předložení dokladů o nákladech

III. veřejné zasedání Zastupitelstva Obce Bořetice konané dne 5. dubna 2011

Zastupitelstvo uložilo:

Finančnímu výboru provést kontrolu správnosti a placení poplatků z ubytovací kapacity s tím, že u plateb paušálem zkontroluje počet ubytovacích míst a u plateb ze skutečně obsazených míst provede kontrolu ubytovací knihy. Dále kontrolní výbor sestaví seznam inzerovaných ubytovacích kapacit, kde poplatky z ubytování nejsou hrazeny vůbec. Termín: do 30. 6. 2011.

strana 6

Kontrolnímu výboru provést za pomoci finančního výboru a zástupců KHR kontrolu vodoměrů ve sklepech a neporušenost plomb, včetně kontrolního odečtu stavu vodoměrů. Termín: do 30. 11. 2011.

Zastupitelstvo obce schválilo:

● **Ad 1)** Program jednání III. veřejného zasedání (viz příloha) včetně navržených změn:

● **Ad 15a)** Vypustit

Doplnit

23a) Projednání žádosti o návratnou půjčku Rybářské sdružení Bořetice ve výši 10 000 Kč.

23b) Projednání podmínek pro přidělování obecních bytů.

● **Ad 8a)** Pronájem bytu č. 9 na domě č.p. 488 paní Gabriele Watzingerové na dobu určitou 1 rok a s valorizací nájemného ve výši 7 % a s podmínkami schválenými dále v bodě 23b).

● **Ad 8b)** Vyřazení Jaroslava Ebra, Lucie Krejčířikové a Jiřího Hanke ze seznamu uchazečů o přidělení obecního bytu.

● **Ad 9)** Poskytnutí finančního příspěvku firmě Remedia PLUS Břeclav na péči o našeho občana Jiřího Herůfka, bytem Bořetice č.p. 396, ve výši 5 000 Kč.

● **Ad 10)** Hospodářský výsledek ZŠ a MŠ Bořetice, příspěvkové organizace, okres Břeclav – zlepšený hospodářský výsledek 1 910,10 Kč a souhlasí s převedením částky do rezervního fondu příspěvkové organizace.

● **Ad 11)** Prodej pozemků včetně schválení znění kupních smluv podle připojených příloh:

a) Manželům Janě Surmanové, bytem Jana Černého 630, Moravská Nová Ves, a Václavu Surmanovi, Bořetice č.p. 427 pozemky p. č. 1986/42, 1986/43, 1579/53.

b) Manželům Evě Glozové, bytem Boleradice č.p. 388, a Ludkovi Glozovi, trvale Bořetice č.p. 429 pozemky p.č. 1986/36, 1986/37, 2483/5.

c) Davidu Švástovi, trvale Bořetice č.p. 92 pozemky p.č. 1986/40, 1986/41, 1579/54.

d) Zbyňku Jamborovi, trvale Bořetice č.p. 22 pozemky p.č. 1986/32, 1986/33.

e) Antonínu Mikulíkovi, trvale Bořetice č.p. 193, a Gabriele Jamborové, trvale Bořetice č.p. 22 pozemky p.č. 1986/34, 1986/35, 2483/6.

f) Marku Pantůčkovi, trvale bytem Bořetice č.p. 442 pozemky p.č. 1986/38, 1986/39, 1579/55.

● **Ad 12)** Reálný ručitelský závazek obce ve výši 790 000 Kč za úvěr Svazku obcí Modré Hory, IČ 75127504, který dosahuje výši 4 763 000 Kč, poskytnutý Komerční bankou a.s., reg. č. smlouvy 0642810200630.

● **Ad 14)** Revokaci usnesení č. 7 z II. veřejného zasedání ZO dne 25. ledna 2011 – schválení odměn neuvolněným funkcionářům, a to uvedení do souladu s nařízením vlády č. 375 z 7. 12. 2010 – viz příloha

● **Ad 16)** Cenu vodného z obecního vodovodu v lokalitě sklepů 40 Kč za 1 m³ s tím, že vodoměry musí být zaplombované, platba včetně odečtu musí být uhrazena do 30. 3. následujícího roku za uplynulý rok s tím, že funkcionáři obce budou mít kdykoliv na požádání přístup ke kontrole vodoměru. Nebude-li vodné uhrazeno v uvedené lhůtě, obec vodoměr odpojí a zamezí odběr vody z obecního vodovodu.

● **Ad 17)** Obecně závaznou vyhlášku č. 2/2011 kterou se stanovují pravidla pro prohyb psů na veřejném prostaví v obci Bořetice – viz příloha včetně připojených plánek.

● **Ad 18)** Upřesnění podmínek pro prodej obecních pozemků:

- Prodej pozemku se nebude projednávat, pokud se zájemce, který žádá, nedostaví na veřejné zasedání zastupitelstva, a to bez osobních pozvánek, informován pouze veřejně přístupným programem každého veřejného zastupitelstva.

- Usnesení zastupitelstva o prodeji pozemku pozbývá platnosti, jestliže kupní smlouva nebude uzavřena včetně úhrady ceny do 6 měsíců od schválení prodeje v zastupitelstvu. Toto ustanovení má zpětnou platnost na všechny v minulosti schválené prodeje.

- Smlouvy na prodej obecního majetku bude sepišovat zástupce obce za paušální dohodnutou částku 1 000 Kč za jednu smlouvu. Částka je příjmem rozpočtu obce.

- Vybraný zájemce se po schválení v zastupitelstvu sám, bez vyzvání dostaví na obec k uzavření smlouvy.

● **Ad 19)** Pořízení zadání nového Územního plánu obce Bořetice.

● **Ad 20)** Konání veřejné sbírky na opravu střechy kostela sv. Anny v Bořeticích od 16. 5. 2011 do 15. 5. 2014.

● **Ad 21)** Inventarizaci majetku a závazků obce k 31. 12. 2010 s těmito závěry: bez výhrad.

● **Ad 22)** Rozpočtové opatření č. 1/2011 a 2/2011 – viz příloha s těmito změnami: do výdajové části rozpočtového opatření č. 2 doplnit příspěvek 5000 Kč Remedia Plus a 10 000 návratnou půjčku Rybářskému sdružení Bořetice, obě částky z částky určené na výstavbu inženýrských sítí pod bytovkami. Rozpočtové opatření č. 1/2011 na straně příjmů i výdajů zvýšení o částku 483 800 Kč, rozpočtové opatření č. 2/2011 na straně příjmů a výdajů snížit o částku 186 600 Kč.

● **Ad 23)**

A) Návratnou půjčku Rybářskému sdružení Bořetice ve výši 10 000 Kč na sanaci návozu u rybníka s lhůtou návratnosti do 30. 10. 2011 se splatností v momentě, kdy budou na účtu Obce Bořetice příslušné finanční prostředky.

b) Vratnou kaucí při přidělení obecního bytu ve výši 5 000 Kč u garsonky a jednopokojového bytu a 8 000 Kč u vícepokojového bytu. Kauce bude vrácena do 30 dnů od ukončení nájmu a předání bytu. V případě dlužného nájemného a úhrad bude dluh odečten z kauce.

JUDr. Jana Zemánková

Vyhláška upravující pohyb psů

Seznamujeme Vás s novou obecně závaznou vyhláškou upravující pohyb psů po obci.

Upozorňujeme všechny chovatele, kteří volně pobíhání svého miláčka po obci tolerují a tvrdí, že s tím nejde nic dělat, na citelné postihy při porušení kteréhokoliv ustanovení této normy podle zákona o přestupcích. A věřte, že valná většina volně pobíhajících psů je lehce přiřaditelná ke svému chovateli (majiteli). Hůře už se k příslušnému chovateli přiřazují pozůstatky dobrého trávení volně pobíhajících miláčků. Je na vás, vážení občané, abyste ohlásili porušení této vyhlášky, aby obec mohla přijmout příslušná opatření.

Obec Bořetice

Obecně závazná vyhláška Obce Bořetice č. 2/2011,

kterou se stanovují pravidla pro pohyb psů na veřejném prostranství v Obci Bořetice

Zastupitelstvo Obce Bořetice se na svém III. zasedání dne 5. dubna 2011 usneslo vydat na základě ust. § 24 odst. 2 z.č. 246/1992 Sb., na ochranu zvířat proti týrání, ve znění pozdějších předpisů, a v souladu s ust. § 10 písm. d), § 35 a § 84 odst. 2) písm. h) z.č. 128/2000 Sb. o obcích, ve znění pozdějších předpisů, tuto obecně závaznou vyhlášku:

Čl. 1

Pravidla pro pohyb psů na veřejném prostranství

1. Stanovují se následující pravidla pro pohyb psů na veřejném prostranství ¹⁾ v obci:

- a) na veřejných prostranstvích v obci, vyznačených v příloze č. 1 k této obecně závazné vyhlášce (mapka se zákresem) je možný pohyb psů pouze na vodítku.
- b) na veřejných prostranstvích v obci, vyznačených na přiložené mapce se zakazuje výcvik psů.
- c) zakazuje se vodění či volné pobíhání psů na dětských hřištích v obci.
- d) majitel psa, případně ten, kdo jej vede, je povinen při znečištění veřejného prostranství obnovit čistotu a hygienu.

2. Splnění povinností stanovených v odst. 1 zajišťuje fyzická osoba, která má psa na veřejném prostranství pod kontrolou či dohledem ²⁾.

Čl. 2

Vymezení prostor pro volné pobíhání psů

1. Pro volné pobíhání psů se vymezují prostory tzv. Rasovny na p.č. 133/3 a p.č. 2679/42 (viz přiložená mapka č. 2)
2. Volné pobíhání psů v prostorech uvedených v odst. 1 je možné pouze pod neustálým dohledem a přímým vlivem osoby doprovázející psa.

1) § 34 z.č. 128/2000 Sb., o obcích, ve znění pozdějších předpisů

2) fyzickou osobou se rozumí např. chovatel psa, jeho vlastník či doprovázející osoba.

Čl. 3

Účinnost

Tato obecně závazná vyhláška nabývá účinnosti 15. dnem po dni jejího vyhlášení.

JUDr. Jana Zemánková, místostarosta

Václav Surman, starosta

Přílohy č. 1 a 2 do tisku nepřikládáme, jsou k nahlédnutí na obecním úřadě. Každý občan naší obce ví, kde je Rasovna, a veřejná prostranství v obci jsou (volně řečeno) všechny volně přístupné komunikace, zelené plochy, parky, náves, sólo a parkoviště na zastavěném území obce.

JUDr. Jana Zemánková

Nový kontejner na elektroodpad

Od dubna je občanům Bořetic k dispozici nový, výrazně červený kontejner na elektroodpad malé a střední velikosti (místo pro vhození má rozměry 500 × 400 × 300 mm). Další podmínkou je nerozbitnost

použitého elektrozařízení – nepatří tam tedy žárovky, lustry a obrazovky a už vůbec ne jiné odpady než elektroodpad.

Druhým, menším otvorem lze vhazovat použité monočlánky.

Kontejner stojí u chodníku vedle autobusového nádraží směrem na Kobylí.

Ing. Petr Zemánek

Vybudovali jsme v obci nové chodníky, nebo parkoviště?

Na podzim loňského roku jsme vybudovali v obci 4,5 km nových chodníků. Na chodníky jsme získali více než osm milionů korun dotací. Proto chodníky musely být vybudované dle dotačních podmínek s názvem „Bezbariérové – zvýšení bezpečnosti chodců v obci Bořetice“. Chodníky splňují přísná pravidla pro bezpečný pohyb vozíčkářů, slepců, tělesně postižených i zdravých občanů. Samotné slovo chodník je odvozeno od slova chodit – „chodit bezpečně odděleně od silničního provozu“.

Někteří majitelé plechových miláčků si pletou chodník s par-

kovištěm a jsou už i tací, kteří na chodník svého plechového miláčka odložili natrvalo, a tím znemožnili jakýkoliv pohyb po chodníku. Maminka, která bydlí v ulici u Vrbičce a vyprovází každý den do školky dvě děti a třetí veze v kočárku, musí po chodníku absolvovat nebezpečný slalom. Minimálně čtyřikrát musí bezpečí chodníku opustit a vejít na nebezpečnou vozovku i s kočárkem, než děti přivede do školky. Je jedno, jestli jde po levé či po pravé straně ulice. Pochopitelně, že celou nebezpečnou trasu absolvuje i při zpáteční cestě s kočárkem domů.

Připomínám všem, kteří své

plechové miláčky mají zaparkovány na chodníku, že tímto porušují obecně závazné předpisy. Protože žádná značka v obci nepovoluje stání na chodníku, vystavují se tito řidiči nebezpečí sankce policejních orgánů, a to pokutování částkou až 2 000 Kč. Obec Bořetice nabízí všem, kteří nemají před svým domem dostatek místa na parkování, řešení situace. Vážným zájemcům poskytneme i hlídané parkoviště. Před tím, než budeme nuceni pozvat Policii ČR, apelujeme na všechny takto špatně parkující, aby si parkování vyřešili v souladu s předpisy.

Václav Surman, starosta

Dostavba protipovodňové hrázky

V současné době probíhají na Dolním rybníce za Jedličkovým dokončovací práce na protipovodňové hrázce. Je upravována část od buňky po zatáčku u lesíku. Naším největším nepřítelem je momentálně počasí. Poté, co jsme si zajistili finanční prostředky, jsme nemohli ještě pořádně začít. Pozemek mezi rybníkem a Jedličkovým je totiž tak silně podmáčen, že stačí napršet o pár milimetrů více a cesta je

někdy i na několik týdnů nesjízdna. Navíc podmáčenou cestu, která je jediným přístupem k pozemkům od lesíku až skoro ke Kobylí, je v některých místech nutno upravovat a srovnávat po každém průjezdu zemědělské techniky.

Vlastní podoba hrázky po dokončení by měla vypadat tak, jak je již dnes zhruba upraven, kousek kolem „bůdy“. To znamená, že část od rybníka je mírně zaoblená smě-

rem k vodě, kousek rovinky a zbytek stržen do ztracena. I když hrubá práce byla a je dělána technikou, konečnou povrchovou úpravu si musíme dělat sami.

Na minulé brigádě někdo řekl krásnou větu, že se těší, jak se „nadřeme“, až se bude sadit tráva. Což si myslím, že pokud nám to počasí dovolí, bude co nejdříve.

Za RS Bořetice Karel Zálešák

Fejetonek

Jeden náš bývalý prezident před pár lety v jednom ze svých novoročních projevů prohlásil, že v naší zemi vládne blbá nálada. Aniž by to tušil, tak v jednom z Bořečáků probudil touhu importovat tuto náladu i k nám. Vydává se za „rozhořčeného“, popřípadě „nespokojeného“, ovšem vždy přísně anonymního občana, hnán touhou „po nápravě křivd a nepravostí“ páchaných na území obce, skoro v pravidelných intervalech zásobuje polopравdami a vlastními názory na obecné otázky zástupce různých médií, s úmyslem znepříjemnit něčí práci. Nejzajímavější je, že svou totožnost vesměs skrývá, patrně z opatrnosti – co kdyby názor většiny občanů Bořetic byl opačný.

Nedávno zavedl paní redaktorku k rybníku „zavezenému bordelem“ a protože žádný rybník zaveze-

ný nenašli, tak vyfotili hromadu makadamu připravenou u rybníka na zpevnění parkoviště. Fotku pak v jednom z nejčtenějších deníků uveřejnili a pod ni napsali, že je to hromada suti, kterou tam někdo navezl nelegálně.

Nevím, jaké má náš nespokojený anonymní občan heslo, ale myslím, že čím hůř, tím líp. Ovšem jsem jen člověk a mohu se mýlit. Takže pokud to pan anonym myslí vážně s nápravami křivd a přehmatů a protože vystupuje jako anonym, nemohu si s ním promluvit z očí do očí, dám mu pár tipů na odhalení známého pachatele.

Vážený, rozhořčený a nespokojený občane, vystupte veřejně, třeba s maskou a postavte se do čela nás, kteří jsme ochotni sloužit skutečné pravdě a spravedlnosti a pro začátek by třeba stačilo vypátrat:

- Na jaký účel se použily stovky tisíc za prodej budovy Svazarmu, které měly být na přání darujících „svazarmovců“ použity pro rybáře?

- Proč je v obci položeno za půl druhého milionu různých nefunkčních kabelů?

- Proč se musí vracet víc jak čtvrtmilionová dotace + 100% penále, celkem přes půl milionu z odměny za Vesnici roku, která byla čerpána na jiné účely, než být měla?

Nešly by věci dělat čistě a veřejně, milý anonyme? Tak, aby na tvůj šlendrián nedopláceli další občané?

Než začneme na něco nebo někoho poukazovat, zkusme si, milý neznámý občane, nejdřív zamést před svým prahem.

Rozhořčený, msty krvežíznivých obyvatele naší obce se neobávající
Karel Zálešák

Webové stránky Bořetic

Již několik let fungují oficiální webové stránky Obce Bořetice – www.boretice.cz. Za dobu své existence si jistě vybudovaly svoje místo na slunci jakožto jeden ze základních informačních prostředků nejen pro občany Bořetic, ale i pro turisty, kteří naši obec hojně navštěvují.

Někteří z vás si možná všimli, že od začátku roku prošly webové stránky určitou proměnou. Byla spuštěna nová, atraktivnější verze fotogalerie či nejbližších kulturních akcí. Stále si zde můžete prohlédnout pravidelně aktualizované novinky či virtuální úřední desku naší obce. Hlášení obecního úřadu a infoservis pro občany jsou vhodné pro ty, kteří se v průběhu dne nenačázejí v obci nebo rozhlas neslyší. Naleznete zde základní i podrobnější informace o naší farnosti, škole, knihovně, zájmových spolcích či službách, připraveny ke stažení jsou zápisy z jednání zastupitelstev, obecní vyhlášky, dosud vydané Bořetické listy apod.

Od letošního března máme od našeho webmastera k dispozici

podrobné informace o návštěvnících webu. Za minulý měsíc zavítalo na naše stránky 2 600 „originálních“ (tzn. neopakujících se) návštěvníků, někteří z nich si prohlíželi stránky vícekrát za měsíc, protože celkově bylo zaznamenáno 4 800 návštěv. Hosté byli zřejmě obsahem stránek zaujati, protože při každé své prohlídce na ní strávili necelé tři minuty, což je poměrně dlouhá doba. Průměrně si každý návštěvník „rozklikl“ čtyři záložky (po úvodní stránce nejčastěji fotogalerii, hlášení obecního úřadu a nabídku ubytování). Nejoblíbenějším dnem pro návštěvy je pravidelně pondělí, což odpovídá nejčastěji navštěvovaným stránkám (o víkendu bývá nejvíce akcí, tzn. fotografií z nich). Bořetice se v létě a v období vinařských slavností stávají turistickou „baštou“, proto nepřekvapí, že naše webové stránky navštěvuje třetina osob „přespolních“ To je určitě dobrá zpráva a také určitý impuls, jak dále se správou webovek nakládat – je potřeba neaktualizovat pouze informace pro domácí občany, ale také neustále

zpestřovat obsah pro hosty z jiných částí naší republiky – a také např. ze Slovenska (100 návštěv za březen), Německa, Velké Británie, USA či Polska (cca 15 návštěv za každou zemi). Je jisté, že údaje za jeden měsíc nemají velkou vypovídací hodnotu, relevantní data mohou být prezentována až po několikaměsíčním sledování, věřím však, že v příštích měsících bude mít návštěvnost našich stránek rostoucí tendenci.

Aby mohly webové stránky bez větších obtíží fungovat a být stále kvalitnější, je zapotřebí dobré spolupráce mezi „informátory“ (obec, pořadatel akce, majitel podniku), koordinátorem (správce webu) a Vámi, návštěvníky. Proto vyzývám všechny, kteří chtějí dát o pořádané akci, svém zájmovém spolku či firmě vědět tisícům osob, aby veškeré svoje pozvánky, fotografie a aktuální texty posílali na webboretice@seznam.cz. Zároveň prosím návštěvníky stránek, aby tamtéž zasílali nápady na zlepšení stránek či své návrhy, o čem by se rádi na našich stránkách dočetli.

Ing. Kateřina Michnová

Každá koruna dobrá

Ceny energií stále stoupají. A tak se každá domácnost snaží ušetřit, kde se dá. Nárůst spotřeby elektrické energie v České republice za období let 1989–2005 činil 8 %, v oblasti domácností však až 53 %. Málokdo si však uvědomí, že velkých úspor může dosáhnout i koupí nových, energeticky úsporných elektrospotřebičů.

•••••

Dnešní lednice pracuje za čtvrtinu

Je známo, že dnešní průměrná pračka spotřebovává o 44 % méně elektrické energie a o 62 % méně vody než průměrný model roku 1985. Špičkové lednice si dnes vystačí s pouhou čtvrtinou energie ve srovnání s typickým modelem roku 1990.

O nákupu velkých domácích spotřebičů, jakými jsou lednice nebo pračky, rozhoduje ze 43 % případů celá rodina. O způsobu likvidace „vysloužilců“ se však tento „kolektivní orgán“ radí jen ve 28 % případů. Většinou se o ni tedy musí postarat jeden konkrétní člen domácnosti, podle zjištění výzkumníků nejčastěji ten, kdo domů přináší nejvíce peněz.

A musíme si přiznat, že právě během posledních dvou let se českým domácnostem peníze nevydělávaly právě snad-

no, což ukazuje prodlužování doby, po kterou dnes musejí spotřebiče sloužit bez ohledu na to, že na trhu jsou v bohaté nabídce jiné, výkonnější a úspornější. Možná tak ubylo i času, který mohou ekonomicky aktivní lidé věnovat čemukoli mimo výdělečné činnosti.

Možná by stálo za to, sednout si a spočítat, kolik bychom v domácnosti ušetřili, kdybychom si koupili spotřebič nový, energeticky úsporný. I když jde jednorázově o nezanedbatelný výdaj, návratnost se kvůli rostoucím cenám energií výrazně zrychluje.

Orientaci, který spotřebič je úsporný a který ne, by nám měl poskytnout energetický štítek. Základní vodítko je označení energetické třídy, jež se značí písmeny od A pro ty nejúspornější až po G. Štítek zařazuje spotřebič do konkrétní energetické třídy a přináší

i další užitečné informace (spotřeba vody, hlučnost apod.).

•••••

Kam odložit

vysloužilý elektrospotřebič

V každém případě při nákupu nového výrobku vyvstává otázka: Kam s tím starým? S tím, jak rostete informovanost o celém systému zpětného odběru vysloužilých spotřebičů, také stoupají nároky Čechů na jeho komfortní fungování. Opakované průzkumy například ukazují, že o celé desítky procent klesá deklarovaná vzdálenost, kterou jsou lidé ochotni ujít nebo ujet s nefunkčním elektrospotřebičem na sběrné místo. Malé spotřebiče, jako třeba fény, jsou obyvatelé ochotni dopravit průměrně na vzdálenost 1 417 metrů, velké na 1 475 metrů. Společnost ELEKTROWIN a.s., vybuodovala v České republice pro občany síť míst, kde je možné vysloužilé elektrozařízení odložit s průměrnou dostupností 3 900 obyvatel. Dnes jejím prostřednictvím pokrývá města a obce, ve kterých žije přes 93 % obyvatel ČR. Sběrná místa jsou vytvořena především ve sběrných dvorech měst a obcí a u prodejců elektrozařízení.

I moderní rychlovarná konvice může šetřit rozpočet domácnosti

Ing. Petr Zemánek

Kolik stojí člověka „rychlé peníze“?

Lákavým půjčkám bez ručitele i bez prokazování příjmu nevěřte. Hrozí vám dluhová past a věčné splátky.

Potřebujete si půjčit. Co nejdříve, ale poměrně malou částku. Jen pár tisíc na elektrinu a na nájem, na které se tenhle měsíc už nějak nedostalo. Společností, které vám „rychlé peníze“ přinesou až domů, je dost. Dokonce po vás nebudou chtít ani potvrzení o příjmech, případně ručitele. Pro podezřelou věřitelskou firmu je vždy nejvýhodnější klient z nižších sociálních vrstev, který se ve finančních otáz-

kách vůbec neorientuje, smlouvě nerozumí nebo si ji ani nepřečte, a navíc peníze nutně a rychle potřebuje.

V takové situaci je dezorientovaný člověk ochoten podepsat téměř cokoli, nejenom nepřiměřeně vysoké úroky, ale například i pokutu ve výši 200 % za jediný den zpoždění splátky.

Jak poznat lichvu?

Ani výše uvedené znaky však nemusí automaticky znamenat, že soud označí takové jednání za lichvu. V Česku je totiž zákon týkající se lichvy velmi nejednoznačný.

„Přesnou hranici, kde by se dalo říci, že se již jedná o lichevní smlouvu, říci nelze. Je totiž vždy třeba důsledně zkoumat okolnosti, za kterých došlo mezi účastníky k uzavření smlouvy. Tedy mimo jiné i posoudit, zda dlužník nepřistupoval k jejímu uzavření v nezkušenosti, tísní, rozumové slabosti nebo za rozrušení či za jiné situace, která může mít zásadní význam pro právní posouzení věci,“ vysvětluje typicky právníckým jazykem advokát Ondřej Lichnovský.

Dalším znakem lichvy jsou samo-

zřejmě vysoké úroky, respektive poplatky spojené s půjčkou. Podle advokáta Lichnovského je objektivním znakem lichvy písemná smlouva o půjčce, v níž je sjednaný úrok v hrubém nepoměru proti výši obvyklého úroku. Problémem je, že české právo neříká, jaké úroky, či přesněji jaká RPSN (roční procentní sazba nákladů) už je považována za „neúměrnou“. Například Francie nebo Slovensko mají tuhle hranici pevně danou. Čeští odborníci se jí však obávají – podle jejich názoru by se problematické půjčky pouze přesunuly do ilegality a dlužníci by proti lichvářům už neměli ani tu vágní ochranu, kterou jim stát zatím poskytuje.

„Korigování zákonem znamená v konečném důsledku vždy omezení svobody jednání. Je tak třeba vždy důsledně zvažovat, zda je takovýto krok nezbytný. Mnohým důsledkem zákonů totiž bývá naopak vznik dalších, nezřídka ještě větších problémů. Navíc nelze ani odhlédnout od skutečnosti, že při stanovení maximální výše úroku zákonem se najdou osoby, kterým již nikdo nepůjčí, jelikož riziko nebude úměrné výši sjednaného maximálního úroku. Zákonodárce by si tak vždy měl položit otázku, zda skutečně chce tyto osoby z těchto smluvních vztahů zcela vyloučit,“ říká Lichnovský.

Právě v tom je problém. Úvěry v bankách jsou samozřejmě bezpečnější, jenže lidem s minimálními příjmy nebo těm, kteří jsou registrováni v seznamu dlužníků, banka nepůjčí.

Jediní, na koho se mohou lidé ze spodních příček sociálního žebříčku obrátit, jsou tak různé nebankovní společnosti, nebo dokonce pokoutní skupiny, které si z půjček lidem v nouzi udělaly vděčný džob.

Věčný dlužník

Pokoutním věřitelům často nejde o splacení celé částky. Nejvýhodnější pro ně je klient s takzvaným trvale udržitelným dluhem, tedy s částkou, ze které je schopen každý měsíc zaplatit sotva úroky a domluvené poplatky.

„Trvale udržitelný dluh“ je totiž pro lichváře něco jako poukázka na stálý příjem. Příkladem může být desetitisícový úvěr s úrokem dvacet procent měsíčně. Dlužník tak nad rámec půjčené částky musí každý měsíc odvést dva tisíce jen na úrocích. Pokud se zpozdí, zvýší se kvůli smluvní pokutě dluh na šestatřicet tisíc korun.

Tím se dlužník rázem dostane do těžko řešitelné situace: většinou nemá ani na splacení úroků. Věřitel vyhrál – může podat návrh na exekuci příjmů. I kdyby šlo jen o sociální dávky, které soud nesmí odebrat celé, nejméně tisícikoruna se na splátku dluhu najde. Do deseti měsíců má tak věřitel skutečně půjčenou částku zpátky. Dluh člověka, který si půjčil, se však nesnižuje. Naopak roste, protože měsíční exekuce sociálních dávek nepokryje ani úroky.

A jak se vyhnout dluhové pasti? Za prvé: nikdy nepodepisujte smlouvu okamžitě. Pokud vám ji potenciální věřitel nenechá doma prostudovat

(případně poradit se o ní se vzdělaným známým), nepůjčujte si od něj.

Za druhé: pozor na takzvanou rozhodčí doložku. Pokud ji smlouva obsahuje, říká jinými slovy, že v případě sporu nemáte právo jít k nezávislému soudu, ale k takzvanému rozhodci. V praxi se dokonce stává, že rozhodce může být napojen na věřitele, což se samozřejmě projeví i na výsledku rozhodčího řízení. Rozhodnutí je okamžitě vymahatelné a není proti němu odvolání.

Nevybírejte si společnost, která vám půjčí, z letáků na stanicích či na sloupech pouličního osvětlení. Rizika plynoucí z obskurních firem, které vylepují doma naxeroxované letáky na místa, kde je inzerce zakázána, jsou vysoká. „K lichvě může dojít u každého věřitele. U velkých společností je však přece jen dána jakási profesionální záruka, že by k ní dojít nemělo,“ soudí i advokát Lichnovský.

V případě finančních potíží se poradte. Možná máte v příbuzenstvu nebo mezi známými právníka nebo ekonoma, existují také telefonní poradenské linky.

Základní rada však zní: nepůjčujte si. A když už, tak raději pouze v rodině. Pokud si půjčíte u lichváře pár tisíc na novou ledničku, můžete nakonec v exekuci přijít nejen o ni, ale o všechno vybavení, případně o vlastní byt či dům.

*Mgr. Eliška Windová,
redaktorka Břeclavský deník Rovnost*

Obecní ples

V polovině ledna se již tradičně uskutečnil obecní ples. K tanci a poslechu hrála dechová hudba Sokolka ze Šakvic, v programu vystoupily děti z naší školy s předtančením, malý mistr tance Daniel Vojtěšek s partnerkou a před půlnocí nechyběla ani travesti show. Děkujeme všem podnikatelům, kteří přispěli pěknými cenami do tomboly. Naše srdečné pozvání určené přispívajícím podnikatelům, aby se přišli podívat a pobavit se, bylo myšleno členkami kultur-

ní komise a pracovníky obce zcela upřímně. Vždyť tradice těchto plesů začínala jako společné plesy obce a podnikatelů. Přitom od podnikatelů se očekávala pouze podpora těchto společných akcí příspěvkem do tomboly a přítomností na plesu. Zatímco do tomboly nám podnikatelé, a nejen místní, každoročně přispívají, se samotnou jejich účastí na akci to rok od roku více pokulhává. Víme, že jsme jednou z mála obcí, kde v lednu a únoru probíhá ples či zábava téměř každý týden, na druhé

straně bychom neradi pořádali akce pouze pro sebe. Rádi uvítáme vaše náměty, jak zlepšit propagaci obecních akcí, což se samozřejmě netýká pouze plesů. V posledním období se projevuje jakási pohodlnost nebo unavenost místních obyvatel, kterou překonají pouze v případě, že na akci vystupují jejich děti či vnuci, a některé akce bychom ani nemuseli pořádat, nebýt zájmu návštěvníků z blízkého i dalekého okolí, kteří nám kulturnost a množství aktivit pro pobavení v Bořeticích až závidí.

POZVÁNKA

**Kulturní komise Obce Bořetice pořádá
v neděli 15. května 2011 výstavku moučníků a buchet spojenou
s ochutnávkou.**

Své vzorky můžete přinést od **13:30 hodin** do místního kulturního domu.
Uvítáme, když také přispějete a vzorky všichni společně ochutnáme po
závěrečném vystoupení žáků a dětí ZŠ a MŠ Bořetice.
Srdečně Vás všechny zveme.

**Kulturní program zajišťují žáci a děti ZŠ a MŠ Bořetice svým
ZÁVĚREČNÝM VYSTOUPENÍM, které začne v 15:00 hodin.**

APRÍLOVÝ GULÁŠ

*Srdečně Vás zveme na přehlídku gulášů za účasti mužáckých sborů
z Březí, z Němčiček a Bořetic.*

30. 4. 2011, od 12:30, sídlo vlády SSRKJ

Program : 09:00 – 13:00 vaření guláše a vepřového ovaru

14:00 prodej guláše a ovaru

15:00 – 19:00 CM Kapric – beseda u cimbálu

16:00 – 17:00 Vystoupení mužských sborů

Kontakt: Jan Hempl ml. 721 375 999, email: honzahempl@seznam.cz

Stárek v 21. století

Jelikož se opět blíží čas zápočtů a člověk dělá šecko iný, jen aby se nemusel učit, rozhodl sem se napsat pokračování tej mojej prvotiny. Nikdo mně zatím po hubě nedal, tak doufám, že se to všeckým líbilo. Bohužel mé vzpomínky zkreslily skleničky vína, hodovní stres a už i ten půl rok a kúsek, co uplynul, tak se předem omlouvám, kdybych všechno nepopsal do detailu podle pravdy, ale zapracovala trošku má fantazie. Tož nikeho nebudu dál napínat a vrhne me se spolu rovnů do nedělního rána (přímo do mojej postele).

Sotva zakokrhal budík, vyskočil sem ve stylu postřelenýho kancá z mojejo vyleženýho dūlku a jak múmia sem napochodoval do sprchy. Pustil sem na sebe ledovů vodu, aby mně ten můj software naskočil (pro dřívě narozené tety a strýce – optejte se svých dítek nebo si to slovíčko vygúglíte). Po tej polární lázni by mně každá husa mohla závidět tu moju kožu, a ani pořádně nebylo poznat, jestli su mužské nebo ženské plémě. Hodil sem za škraň kúsek buchty, abych měl nejakej základ na ten dopolední maraton, zapil čajem a vydal se zpět do kúpelky. Po nezbytné ústní hygieně (bohužel slivovica to nebyla) sem se oblékl do mojejo kroja, který sa rok co rok smršťuje (pazgřivej Vaniš). Nakonec sem se učesal (ne, nepoužívám hřebínek) a rozloučil se s našima. Loudavě sem se vydal do kostelíka. V žaludku mi šťávy tancovaly kankán a já se cítil, jak dybych včera vypil dvě krabice vína. Celů cestu sem si spravoval klobúk (který mi na tej mojej bořeckej lebce snad schválně sklůzával) a začínal si uvědomovat, co mě čeká následující tři dni (šťávy v žaludku postupně přešly z kankánu na techno a hrozilo, že má ranní buchta skončí v záhradce u hřbitova). A už na mě zívala brána od naší sv. Anny.

V tom našem chrámu sem hned našel moje spolubojovníky stárky. A jelikož sem byl z tej mše nervózní jak pes před kastraců, tož se mi smáli jak hyeny nad zdechlů antilopů. Naštěstí šla kolem Dáška. Uklidnila mě slovy,

že snad na mě ten kostel nespadne a já zaparkoval vedle Terky, která se neustále smíla nad moju jízlivostů. Litoval sem teho, že sem nebyl v náboženství víc než dvakrát a nenaučil se aspoň základy tej křesťanskej víry. Zvláště když sem se poprvé pokúšal pokřizovat (víceméně úspěšně). Na zátylku sem cítil, jak mi stéká pot, kapka za kapkú, až sem měl za krkem hotovů Niagáru. Nervozita ze mě spadla až po tem, co začal kázat náš pan farář. Za chvílu si všící klekli. Myslel sem na šecko, co mně dneska čeká a bál se teho jak Spiderman Raidu.

Za chvílu sme museli valit do hospody, kde na nás měli čekat krojovaní šohaji a muzikanti. Došli jsme k Linhom, ale muzikanti nikde. Bylo po půl osmé a to už měli dávno profūkávat svoje nástroje a rozcvičovat si nohy. Museli jsme se pro ně vydat na sólo, kde se nám naskytl pohled pomalu se vybalujících borců, keří se smíli, jak dyby ich lechtali pírkem tam dūle (na patách). No paráda, to nám ten den pěkně začíná. Byl sem namíchlej jak slepica, co ji zeberů vajca. Tož sme je s klukama popohlali. Sotva sme došli k hospodě, už měli chlapi z kapely žížeň. No, to sem byl namíchlej jak vlčák, kerýmu sebrali vajca. Po rychlém občerstvení jsme dali aspoň „Hospůdku“, která ze mě trochu to namíchnutí vyhnala, ale stále ve mně leželo jak ta finská po našim plese.

Bůchlo se do bubnu a už jsme si to šinuli k panu starostovi, který už nás čekal (připraven v kroju) a začal s námi rozmlůvat a my jej požádali o hodovní právo. Po tom, co sme ho ujistili, že pro přípravu hodů jsme udělali maximum, že sme trénovali všecky stárkovský dovednosti – pití vínka, tancování, verbování (bez viditelného výsledku, opět sme skákali jak Vrbečák, kerýho chytil střevní průvan), prohánění děvčic (po parketu, aj mimo), no všecko, co ke správným hodám patří. Pan starosta nám nakonec hodovní právo předal a celá chasa sme mu zaspívali. Po zpěvu a občerstvení sme si stárci

rozebrali krojované. Já měl největší skupinu (kolem 12 šohajů). V mojí bandě ovšem byly samý brzdy, kerým tuze chutná vínečko. Takže se moje skupina po jedné ulici smrskla na tři lidi. Trochu paradox byl, že nejstarší harcovník Honza Michal mi nosil kasičku a juchal společně se mnou u každého baráku. Tímto mu ještě jednú děkuju. Se stárkami sme se to snažili hnat, abychom stíhali průvod, ale byli sme jak pasáčci dobytka. Bejčci (aj volí) se loudali daleko za nama a my rychle zvali naše milé spoluobčany. Nakonec sme to ovšem zvládli docela obstojně (i s dobrou mírou alkoholu v krvi).

Kasičky sme odnesli k nám, kde sme se o ně s pokladníkama postarali. Potom sem skočil pod sprchu. Snědl kúsek křupavej kačenky a na deset minut sem se natáhl do křesla. Ani nevím, jak sem na sebe navlékl čerstvů košulu a (ne už tak čerstvej) zbytek kroja. A belhal sem se do knajpy. Moc kluků tam ještě nebylo. První stárek je všady první platilo i v tymto případě. Za chvílu se slezli všichni značně veselí chlapi. Někerým se eště leskla huba po kačeně, jak dyby si hubu umyli indulonů. Tož to mastnisko sme spláchli půllitrem linhovice a dali se sborově do zpívání Hospůdky. Jakmile sme dokrákali, dojuchali a dopili zelenů. Už sme sa stavjali na pochod. Znova bůchli do bubna a my vykročili hrdě levů nohů za tema našema děvčicama.

Cesta nebyla dlůhá a za chvílu sme byli u Herůfků. Bylo tam lidí jak zlodějů při zasedání poslaneckej sněmovny a já si to s Jurů přes garáž zamířil na chodbu za Šárkú a Kájů. Obě vypadali krásně, že by nám je aj Berlusconi záviděl. Po nějakém tym slovíčku a kapce vody sme vyšli před dveře a krojovaní chlapi nám pěkně zaživivovali. Smál sem se blaženě, jak kdybych dostal k Vánocám živého pokémona. Po nás nastoupil třetí pár a taky se smáli jak dva talířky leča. Potem nám pěkně zahráli a my si zatancovali před Herůfkovym. Se Šárkú se mi tančilo parádně. Přitom

ještě pár let zpátky mně na jejich chodbě učila základy tance (kerej vypadal ze začátku spíš jak řeckořímskej soubor) a teď sme trsali před půlků dědiny. Akorát sme si připili se strýcem Petráskovým na zdraví (a na to, aby strýc opět vytvořil nějaké kulturní veledílo) a muzika přestala hrát (což mi nevadilo, protože slunéčko začalo házet pod kotel a my museli valit k Marečkom). Sotva sme s průvodem vyšli, tož sem zauvažoval, co mám dělat s pravů ruků. Ej juchačka. Rychle sem se podíval na Juru. Ten mně našťestí nenechal ve štychu a ze solidarity si ju taky nevzal. Po chvíli nám ju donesli do průvodu, který popošel o pár metrů dál k Marečkom, kde už čekala Terka natěšená jak špaček na vinobraní. Tož sme aj druhýmu páru zabřeštěli parkrát živijo. A zatančili si aj u Marečkového. Znovu sme nastúpili do našeho šiku a vydali se pochodem tů našů krásnů dědinků. Nepřipadal sem si ani jak v průvodě. Nikdo přede mnů. V půli vesnice se mi ozval můj strhlej puchýř, tak sem chvílami šajzal jak Švejk po klystýru. Takže sem aj přivítal, že už sme byli na sóle.

My chlapci sme začali verbovat (jestli se to tak dá nazvat). Sem hrdý na to, že Bořečáci vymyslili novej styl verbuňku. Shlukneme se do uzavřeného stáda, ve středu se skrývají ti nejslabší jedinci (co jenom tak skáčů, aby se neřeklo) a na okraji stáda (skoro) verbujů ti zdatnější šohaji. To vše probíhá za neustálé rotace a pohybu (stejnou taktiku používají např. aj bizoni, když je napadnů vlci). Jura Kuchyňkuj dokonce verboval tak usilovně, že málem rozbil hlavů kachličku na sóle. (Eště, že je kotrbál! Byt to košulák, už je v bezvědomí.) Následovalo sólo stárce. Parkrát sme jak krahujci obkružili májku a jali sme se vyhlásit sólo všeckých krojovaných, abysme mohli vypustit tu frontu hostů, co čekala před sólem. Přespolních se letos urodilo jak solárních panelů. To svědčí o tom, že naše kotrbálky jsou velice krásné (vím to z osobní zkušenosti, jelikož mě jedna Bořečanka vlastní), a chlapci s tů velků mozkovů kapacitů sů přátelští

a panáků se do nich vleze jak do studně (opět to vím z mé – tentokrát neblahé – zkušenosti).

Ani sme se nenadáli a už nastal zas večere. Děvčata si rozebrala přespolních návštěvníků a všichni se odebrali ustálit svoje žaludky nějaků tu kotvů (v podobě kačenky nebo iného masiska), které byly rozbouřené po vinné bouři nebo po uragánu panáků. K mojí stárce se vydali vysokohorští krojovaní. Před Herůfkovým sem společně s Vrbečákama zapjel nějaků pěknů písničku a už sme šli na hostinu (která byla opravdu bohatá).

Po skvělé večeri jsme se Šárků opět spěchali na sólo. Zatančili sme si jeden kusek a po písničce sme oběhli bar, udírnu a vstup, jestli je vše, jak má. Byl sem nervózní jak prvorodička (zdravím švagrovů), jelikož neděle připadla na náš starkovskej pár a bar se lámal pod náporom domácích, přespolních i turistů. Největší zájem byl nezvykle o víno, které nám bohužel v průběhu večera došlo. To by nebyly hody, aby se něco nezvrtlo. Byl sem naivní jak Mirek Dušín, dyž sem si myslel, že se nám všecko povede. Za chvíli stárce vyhlásili další sólo – Burákový, kerý mně aspoň trochu rozveselilo. Nedělní večer byla rozhodně nejnáročnější část hodů. V baru bylo lidí víc a víc, a alkoholu rychle ubývalo. Čím rychleji mizeli panáky, tím víc sme se s každým panákem posunovali do pravěku – postupem času bylo v baru moře neandrtalců a australopitéků. Po půlnoční večeri se chaos rozproudil naplno. Tam ležela ožralá slečna, tam vrbecký šohaj. Vrchol všeho byla otrava alkoholem jedné dívčiny. Měl sem strach, aby se jí nic nestalo. Má nervová soustava už byla vytahaná jak starý podlikačky. Potom mi kdosi řekl, že už komunikovala. A že jí už bylo 18. Ze srdce mně spadl kameň jak půl Palavy. Počkal sem, až sanitka dívčinu odveze, a šel zkontrolovat bar. Všichni v baru dřeli na 120 %. Tímto jim chci moc poděkovat, za jejich obětavost a výdrž. Ve tři sme vyplatili muzikanty a zapojili naši hudbu. Jak světlo přibývalo, sólo nevypadalo jako sólo, ale jako Hantály. Počet lidí postupně klesal jak sledovanost

Šeherázady, pomalu se trousili domů, ti vášnivější se odebírali na orosené meze nebo intimní keřky, ti méně vášnivý odcházali dom po čtyřech. Po páté sme začali vyklízet lidi z baru. Naši rodiče nás nakonec vyhnali ze sóla, že si máme odpočinout na pokračování tej Tour de Hody. Po cestě do našich pelechů sme potkali Ivánka Švástu, jak vyhlízá sanitku. Jeho jedna kamarádka měla záchvat. Ivan nám řekl, že to ohlídá a že bude v pohodě. U autobusu sme se se Šárkou rozešli a já už se viděl v pelechu. Byl sem znechucen nej vším tím svinstvem, co lidé dokáží vyprodukovat za jeden večer. O jejich chování ani nemluvě. Tak to byla má stárkovská neděle.

„Ráno“ ve dvanáct sem se vzbudil. Naobědval sem se a už se připravoval na druhů třetinu zápasu Burák vs Bořecké hody. Za chvíli sem se vydal navoňanej do hospody, kde už krojovaní šohají popijeli zrzky nebo kofole (podle toho, jak moc včera přetahli tu svoji míru) a vyprávěli zážitky z prvního dne – kdo s kym, na kem nebo pod kem atd. Dali sme tradiční Hospůdku (u kerej ve mně mrazí, jak kdybych měl v dūrce zaraženů Algidu) a než by řekl strýc Grůzuj podium, už sme si to šinuli k Marečkom. Tam čekala zelená Terka, která si celý pondělí přetrpěla. Dyby byla perlorodka, tak by u ni platilo, co slovo, to perla. Od Marečků sme se vydali k Surmanom, kde nás už ty naše děvčice čekaly. Opět sem se usmíval, jak kdybych si šňupl trochu kuprikolu, když nám chlapci živijovali. Průvod proběhl hladce (tentokrát sem si nic nezapomněl) a jelikož nám počasí přálo, nic nebránilo hlavnímu programu dne – zavádce. Nastoupil sem jako první (můj trénink nanečisto doma u videa z loňských hodů vůbec nepomohl). Cítil sem tolik pohledů na zátylku, až se mně podlamovaly kolena jak puberťáčkám (a Táni) při pohledu na Vojtu Dyka.

První zastávka – řekl sem klukům, aby mi nalili jenom tak decentně (přece nebudu jak dělo), v poklidu sem konverzoval. Kluci odešli a mně se šlo o poznání líp, ale furt sem byl ztuhlej jak stařeček, co si místo prosťenalu šlehl viagry. Druhá zastávka

– jelikož slunéčko festovně hrálo, byl sem vyschlej jak Tutanchamon. Tak sem tam lupl dvě skleničky, abych nebyl celů zavádka střízlivej. Asi sem už jednú spletl nohu, ale nejsem si jistej. Třetí zastávka – kluci mi nalili tak akorát a jelikož mi víno zachutnalo, tož sem si dal ještě dva pohárky a s klukama sem se nasmál, že mně aj bylo líto, že s tů sedmičků odcházijů. Jenže teď sem musel jít pro stárku. Mimochodem už sem udělal určitě chybu. Čtvrtá zastávka – s Šárků sme si dali sklenku, dvě. Na dotaz Šnycla, esli mně má donest slivovičku, sem odpověděl kladně. Jinak nohama jdu podle Šárky, takže se to zatím dá. Pátá zastávka – Šnycl nezklamal, ale místo domácí mně donesl finskú. Tož sem ju tam s nechutí kopl, zapil dvoma sklínkama vína a pokračoval se Šárků v jždě. Asi sem se spletl jednú, nanejvýš dvakrát, ale už beztak nikdo nedává pozor, tak to jedno. Šestá zastávka – má poslední, tak si dám na posilnění dvě skleničky. Sem vysmátej jak Nečas po volbách. Za chvíli budu předávat mandát. Nohy už se sotva moců, chyby radši nepočítám. Naštěstí předávka štafety Jirkovi. Vyhůpli sme je navrch, zazpívali, zatřepali, až sukně litaly, a já se jal obsluhy starých stárků. Každému sem donesl sklínku finskej a musel si se svým stárkem připít. Následovalo sólo starých stárků a rozhovory, ve kterých sme komentovali současné kulturní dění a zvyky v obci (autor článku má bohužel obavu, že na videu není on, ale jeho dvojník, protože si žádný natáčení nepamatuje). Po rozhovoru stárci vyhlásili večeru a my se ještě šli fotit ke kulturnímu domu. Jelikož zavádka na mně nechala následky, tak mám na každé fotce vypleštěný oči jak krtek, když čučí na tunel Blanka. Na výborné večeri u Herůfků sem si dokonce i na chvilinku zdříml. Večír sem si trochu zatančil a dal odpočinout mým zdevastovaným nohám. O půl druhé už sem se tvářil, jak kdybych vykadil ježka aj s kleců, tož ňa ta moja Moya sbalila a šla uložit do postele.

V úterý ráno sem musel vstávat na vybírání vína. Po tej zavádce sem

byl čerstvej jak kuře z KFC, tož sem hned vypil půl kýbla vody. Nějakým záhadným způsobem sem se oblékl a ještě sem ani nestačil vtahnout žltuko (který bylo snád' od pštrosa) a už sem byl na sóle. S mým senior stárkem Jurou sme povyplachovali nějaký ty sedmičky. Kluci mezitím připravili zbytek. A už sme si to valili na vleče do Kravích. Tam nás už páni vinaři čekali. Pokoštovali sme nějaké ty vzorky, pochválili sme dobrá vína a někdy sme pochválili aj nedobrá vína. A naplnili flašky, stavili se u strýca Petraskovýho na guláši, který rozhodně všem prospěl. Cestou z Kravích sme se stavili pro turkynisko, abysme měli co házat na máju. A potom už sme se šli připravit na odpolední průvod.

Po obědě sem se zase oblékl, narazil policejní čapku a už sem si to vykračoval do hospůdky. Výjimečně tam už moji stárci byli prva. Nadávali jak tetička strýcovi, když ju chce obtúlat. Nevěděl sem co se děje, do tej doby, než sem si přečetl článek. Kdo vypustil taků lež z huby a dal ju eště do novin, temu by měli všecky hrozny shořet a ovoce zmrznout. Uklidnila nás až šťopička zelenej a Hospůdka. Vyprdlí sme se na klebety (sme z Bořetic už na něco zvyklí) a začali si užívat posledního dňa našich hodečků. V průvodě sme asi pětkrát vyklopili bubeníka a popijali víno, jak strýc po obtúlení tetičky. Malý soplánci s děvčickama už netr-

pělivu vyhlížali sólo osáci. To vedli naši mladí staří stárci (ať si u nich trochu šplhnu, kdybych za něma musel jit s prosíkem zasej). Sólo bylo v bliku plný malých osáčků a včelek. A my řádili společně s tů bořecků budoucnostů, až sem byl červenej jak paviánovo sedátko. Asi po trojitým prodlužování stárci zahlásili večeru a všichni vypochoďovali veselo ze sóla.

Opět mě u mojej stárky čekaly znamenité pokrmy od Šárčinej maměnky. Večír už pokračovala volná zábava a já si zatančil se všema stárkama (aj s klukama). O půlnoci sme si jako zábavu nachystali Hry bez hranic. Já měl byt paní myslivcová. Tož sem na sebe nasůkal zelený šaty, zertzavů paruku a za krk stoletů lišku. Vypadal sem jak škaredá tetina s jelitem v sukni (mohl sem napsat aj s tlačenků, ale lhat se nemá). Ty hry sme nakonec vyhráli a za výkřiku sojky sem si utrl trapas před celů dědinů jak nikdá. Se stárkama sme si k ránu spolu sedli. Aj nám bylo líto, že už to je šecko za nama. Stárkovský děvčátka se šklíbily, jak dyby v bečici zalomily košťýř po dědovi. A já byl upřímně rád, že sem měl tu čest stárkovat s tak fajn lidma. Když sem kolem sedmé došel dom, řekl sem našim enom dobrů noc a zalezl si do postele. Před usnutím sem si zanotoval: Hody, milé hody, už sem dohodoval...

Michal Bureš

jízdní kola

náhradní díly a doplňky, funkční a sportovní prádlo CRAFT, MOIRA, ATEX
zboží od 3000,-Kč lze nakoupit na splátky i bez navýšení – ESSOX

velké slevy jízdních kol model 2010

prodej dárkových a servisních poukazů
v hodnotě 300 až 1000,-Kč

záruční i pozáruční servis, opravujeme všechna jízdní kola,
provádíme opravy kotoučových i hydraulických brzd

otevřeno: po - pá 8.00 - 12.00 13.00 - 17.00 sobota 8.00 - 11.00

Hlavní 68, Velké Pavlovice, tel: 519428507 www.zaf.cz velo@zaf.cz

Bořečák – ohrožený druh na kulturním poli!

„Pro Bořečáků se nevyplatí něco pořádat!“ Tuhle větu slychávám při konání jakékoli kulturní akce čím dál častěji a musím uznat, že v posledních letech je více než kdy jindy pravdivá.

Z Bořečáků se na poli kultury stává vyloženě ohrožený druh. Kromě „státního svátku“ Bořetic, hodů, kdy mají příležitost ukázat své schopnosti především mladší jedinci ve stádu, se setkává téměř každý pokus o ulovení Bořečáka pro kulturní akci téměř nemožným. Bořečák se velmi těžko láká. Už ani past v podobě pití zdarma nezabírá a na školení degustace vína to vypadá jako těsně před vymřením tohoto ušlechtilého druhu. Košť vína pro ně zřejmě také není tou správnou pastvou, neboť i zde se čím dál častěji vyskytují spíše přesporní druhy.

Bořečáci jsou nevyzpytatelní, nikdy se nemůžete spolehnout, že je při nějaké kulturní akci zahlédnete. Tak se stalo, že akce typu májové zpívání, hodky nebo běh za bořetickým burčákem zůstaly ležet zcela mimo jejich zájem.

Bořečák patří mezi tzv. horkokrevné rasy, proto je šance zahlédnout jej na poli kultury mnohem větší v teplých měsících roku.

V zimě bohužel většina Bořečáků dřímá hlubokým zimním spánkem a nevystřčí nos. Ze zimní letargie je nevzbudí ani velké množství plesů. Pouze několik odolných jedinců neváhá a tyto akce i přes chladné počasí navštěvuje, jedná se však stále o tytéž, jež jsou zvyklí se na kulturním poli pohybovat. Mladší jedinci se v zimě na něj odvažují zcela mimořádně, a to na krojový, sportovní nebo hasičský ples. Vyčerpání pak uléhají opět do zimního snění a na obecním, mysliveckém, kravihorském či muzikantském plese je zahlédnete pouze sporadicky.

Bořečák je také velmi vybíravý a leccjaká kulturní strava mu nejede. Není divu. Většina z nich bez ní vydrží bez problému dlouhé měsíce, někdy i roky. Jsou jedinci, kteří ji nepotřebují vůbec. A tak přesto, že v bořeckém kulturním kalendáři existuje dostatek vydatné stravy po celý rok, Bořečák si může dovolit pochutnávat pouze na největších laskominách nebo si může prodloužit svůj zimní spánek na celý rok, aniž by cokoli byl jen ochutnal. Má totiž jen velmi málo přirozených nepřátel či konkurentů, se kterými by se musel o kulturu v Bořeticích dělit.

Zájemové organizace mající na starosti kulturní pole v Bořeticích ovšem strádají. Pořádat akci a slibovat si od ní účast Bořečáka je totiž velmi nejistá investice, většinou prodělečná či s nulovým ziskem. Málokdy se stane, že se vrtošivý Bořečák dostaví v takovém počtu, aby kulturní akce mohla být považována za podařenou a členové zájemové organizace, kteří již tak vložili do „čekané“ spousty vlastních sil, na ni nemuseli doplácet ještě i finančně. Na obranu Bořečáků ale řekněme, že když už se jim zachce kultury, jsou to stvoření velmi společenská, která se umí bezprostředně bavit a nezkaží žádnou randu.

Doufejme, letos bude na kulturní pole v Bořeticích hezčí pohled, než v letech minulých, protože, přiznejme si, bez Bořečáků to není ono. Oceňujme proto všechny organizace, které se snaží s tímto podivuhodným druhem pracovat a neustále a vytrvale mu předkládat kulturní vyžití a doufejme, že především mladá generace jedinců nebude vyhledávat kulturní stravu mimo své teritorium a na bořeckém kulturním poli se bude vyskytovat daleko více než dosud

Ing. Jiří Michna

Zpráva o činnosti obecní knihovny

Začátkem něco málo čísel o knihovně. V roce 2010 navštívilo naši knihovnu 1 336 občanů. Celkem se vypůjčilo 2 586 knih a časopisů, jak z našeho, tak výměnného fondu (VF) Břeclav. Z čísel lze vyčíst, že vzrostl počet návštěvníků i počet vypůjček.

Počet kulturních akcí vzrostl z 9 na 11. Jedná se převážně o besedy pro naše děti, které probíhají po celý rok. Letos jsou besedy pro děti ze školky a školy naplánovány na duben a květen.

V březnu jsme přivezli mnoho zajímavých knih z VF Břeclav. Jsou to různé tituly pro děti a také dospělé. Tyto knihy máme půjčeny vždy půl roku, proto čtenáři, kteří mají tyto knihy, je musejí vracet co

nejdříve po přečtení, aby si je mohlo vypůjčit více čtenářů.

Nejdelší doba vypůjček knih je dva měsíce, to je jen pro připomenutí. Tímto žádám všechny hříšníky o navrácení knih v co nejbližším termínu. Někteří ještě možná nevědí, kdy je knihovna otevřena, tak pro zopakování:

Vypůjční doba knihovny je:
pondělí a úterý: 8.30–11.00
středa: 16.00–19.00
pátek: 17:00–19:00

Mám také radost, že do knihovny chodí maminky i s malými dětmi. Společně si s dětmi čtou, což je velký přínos do budoucna.

Znovu připomínám naši webovou adresu: www.knihovnaboretice.wz.cz. Najdete na ni odkaz i na obecních stránkách Bořetic. Dozvíte se zde ještě jiné věci o knihovně a můžete napsat také vzkaz nebo dotaz.

Přijďte si vybrat z naší bohaté nabídky knih a časopisů. Těším se na vaši návštěvu

knihovnice Lenka Grůzová

Veřejná sbírka na opravu kostela

Obec Bořetice vyhláší dnem 16.3.2011 veřejnou sbírku na opravu kostela svaté Anny v Bořeticích.

Pamětníci ji jistě ještě vzpomenou, že v roce 1971 se konala sbírka po obci, a právě ta nás inspirovala k tomu, abychom se i letos pokusili o něco podobného. O co tenkrát šlo? Bylo potřeba pořídit nové zvony. V minulém století pořizovali naši předkové zvony hned dvakrát, poprvé v roce 1926 – ty byly v roce 1942 zabaveny pro válečné účely, zůstal nám jenom umíráček (pro zajímavost: v roce 2004 nám Fond pro kompenzaci a usmíření za „zrekvírované“ zvony poslal 1007,07 EUR). Teprve v roce 1965 se podařilo instalovat sv. Annu (560 kg) vyrobenou firmou Dytrych z Brodku u Přerova. No a právě v roce 1971 byly pořízeny poslední dva zvony – sv. Cyril+Metoděj (660 kg) a sv. Václav (280 kg), které vyrobila firma Manoušek z Prahy a ty stály 137 tisíc korun československých nashromážděných za pomoci zmiňované sbírky.

Když nahlédneme do historie, byl náš kostel pocházející z roku 1680 v průběhu 20. století opraven 19krát, z toho 5krát se jednalo o opravu střechy – ať už menší po vichřicích nebo zcela zásadní.

Dnes je to opět střecha, která potřebuje neprodleně opravit. Jinak budou škody na krovech nedozírné. Do roku 1901 pokrýval střechu šindel. Teprve v tomto roce byla poprvé použita pálená krytina. Na její pořízení tehdy přispěl kníže Jan z Lichtenštejna 300 zlatých. V roce 1932 byla obnovena celá střecha, to znamená, že z té doby jsou nyní krovky a částečně i krytina. Ta už dožívá a vyžaduje stálou a náročnou údržbu i opravy. Údržba spočívá v podmazávání tašek v místech průsaku. I přes tuto údržbu jsou v nepřístupných místech chybějící či popraskané tašky, jimiž při dešti zatéká. Letos v zimě na půdu kostela naválo tolik sněhu, že by se po klenbě dalo pomalu

i sáňkovat. Proto je nutné obnovit celý střešní plášť včetně měděných klempířských prvků. Počítá se s historickou pálenou taškou bobrovkou kladenou na hustém latění, která odpovídá významu a povaze tohoto památkově chráněného objektu. Krovová konstrukce musí být ošetřena a shnilé a hmyzem napadené trámy vyměněny. Jedná se o výměnu 21 trámů, vyznačených v projektu, který letos vypracovala firma Pyrus z Brna. Cena opravy je vysoká, blíží se 2 miliónům korun.

Do této velké akce se jako první zapojily děti z bořetické základní školy. Dokazují nám tak, že pomoci může úplně každý. Pustily se totiž do výroby upomínkových předmětů z keramické hlíny. Budou to symbolické střešní tašky „bobrovky“ s tradičním emblémem sv. Anny. Pokud se jim práce podaří, dostane ji každý jako odměnu za finanční dar.

Jak tedy bude celá veřejná sbírka probíhat? Obec jednak otevřela k tomuto účelu u České spořitelny bankovní účet č. 2287437339/0800, kam je možno až do ukončení oprav posílat peníze. Jedná se o přísně účelový účet zřízený pouze ke shromažďování a výdeji peněz na opravu kostela. Dárce, který daruje obnos 1 000 korun a vyšší, dostane na požádání od obecního úřadu darovací smlouvu jako podklad k odpočtu na příznání k dani z příjmů. Druhým počinem bude, jak již bylo výše zmíněno, vybírání po obci se zapečetěnými pokladničkami tak, jak to znáte z Tříkrálových sbírek. Tato sbírka Vám bude prostřednictvím obecního rozhlasu

včas oznámena a o jejím výsledku se stejným způsobem dozvíte.

Rovněž tak Vás budeme v Bořetických listech a na webových stránkách www.boretice.cz informovat o stavu konta s poděkováním jednotlivým dárcům. A dále vás samozřejmě budeme informovat o průběhu oprav, se kterými bychom chtěli začít hned po hodech.

Už dopředu vás chceme ujistit, že budeme vděční za každý dar. Samozřejmě, že nepočítáme jen s příspěvkem od bořetických občanů a firem – farnost už dva roky pilně střádá peníze z kostelních sbírek a začátkem roku požádala o dotace také Ministerstvo kultury a Jihomoravský kraj.

Pokud vás zajímá současný stav kostela, mnohem více podrobnosti se dovíte na webových stránkách www.boretice-farnost.cz, anebo můžete při cestě na hřbitov nahlédnout do kostela a tam hned za dveřmi v „žebráček“ uvidíte spoustu tiskovin (některé jsou i k rozebrání) a obrázků, týkajících se jak historie a současnosti našeho kostela, tak i plánovaných oprav.

Na závěr chceme nás všechny vybídnout, abychom si uvědomili, jak hřejivý je to pocit, když nás při každém návratu domů do Bořetic vítá silueta barokního kostela sv. Anny, který je spolu s hřbitovní zdí a kapličkou sv. Jana Nepomuckého jedinou naší významnou památkou zapsanou ve státním seznamu kulturních památek, a tím i hodnou naší zvláštní ochrany a pozornosti. A tak i proto:

Postarejme se společně o to, co naši předkové zbudovali!

ZLATNÍK A KLENOTNÍK

ALEŠ OSTRÍŽEK

ZAKÁZKOVÁ VÝROBA A OPRAVY ZLATÝCH
A STŘÍBRNÝCH ŠPERKŮ

ZLATNICKÁ DÍLNA – BOŘETICE čp. 244

KONTAKT – TEL. 721 900 390

VÝKUP ZLATA A STŘÍBRA ZA VÝHODNÉ CENY

Základní škola a Mateřská škola Bořetice, okres Břeclav, příspěvková organizace

IČO: 70880646, č.ú.: 168679512/0300; tel: 519430207, reditelna@zsmjos.cz, www.zsmjos.cz

Ve „škole“ se pořád něco děje. Ti, kdo sledují naše webové stránky, se mnou jistě souhlasí.

Při hodnocení v prvním pololetí školního roku 2010/11 všichni žáci (65) prospěli, z toho 55 žáků s vyznamenáním.

Významnou a slavnostní událostí byl zápis k základnímu vzdělávání. Zapsat se přišlo 17 předškoláků. Zákonní zástupci dvou z nich využili pro své děti možnosti odkladu povin-

né školní docházky, takže prvňáčků budeme mít v příštím školním roce – s největší pravděpodobností – 15.

Žáci 2. a 3. ročníku se zúčastnili matematické soutěže Cvrček, čtvrtáci a pátáci porovnali své matematické schopnosti v soutěži Klokánek. Nejúspěšnější z naší školy je Kristýna Macháčová (5. tř.), která si „vypočítala“ 3. místo v okresním kole.

V letošní páté třídě je 17 žáků. Jsou velmi šikovni, pracovití a moc

prima. Téměř polovina z nich (8) podala přihlášku ke studiu na víceleté gymnázium. U přijímacích zkoušek jim držím pěsti i palce.

Všechny, kteří našim dětem a žákům fandí, zveme v neděli 15. května 2011 do kulturního domu na Závěrečné vystoupení školy.

Za děti, žáky i zaměstnance školy přeji čtenářům Bořetických listů příjemné Velikonoce.

Mgr. Marie Hamalová

Děkujeme panu Pavlovi Konečnému a firmě LOMAX za pomoc škole.

Školní družina

Stejně jako v loňském školním roce jsme i letos ve školní družině s dětmi recitovali. Vybrali jsme si verše básníků J. V. Sládka, Jiřího Žáčka a Karla Bouška, kteří píší pro děti. Tentokrát jsme pojali přednes jako zábavu a ne jako soutěž. Přesto se žáci velmi snažili, aby se jejich básničky líbily. Takže zvítězili všichni, kteří se zúčastnili, a za to jim patří dík. Zároveň pro ně připravujeme malou pozornost a diplom na památku.

Do konce školního roku spolu ještě jistě prožijeme několik zajímavých akcí.

Za školní družinu Marta Langerová

Otvírání jara

Letošní zima se dlouho nechtěla vzdát své vlády, proto se děti z 1., 2. a 3. třídy rozhodly písničkami, obrázky i básničkami přivolat jaro. Z děvčat a paní učitelek se staly Jarní víly a kluci se proměnili ve skřítky Jarníčky.

Všichni jsme se vypravili k obecnímu úřadu odemknout bránu hřejivému jaru. V parku u kulturního domu se odehrál celý obřad Otvírání jara – zpívali jsme, malovali obrázky na chodník a cvrkali kuličky.

Dopoledne se nám velmi vydařilo i proto, že nám pan starosta pustil do rozhlasu pěkné písničky. Takže: Odemykám klíčem jaro, ať je mu moc slunce přáno...

třídní učitelky 1., 2. a 3. tř.

Jaro v mateřské škole

S počátkem jara, kdy se budí příroda, probíráme tradiční téma – jaro – pokaždé jinak.

V letošním roce jsme se stali zahradníky. Naše hry na zahradníky nás naučily sázet rostlinky, pozorovat je při růstu, starat se o ně. Vytvořili jsme zahradnický kout, kde se každý den pracovalo. Sadilo, sázelo, zalévalo, pozorovalo, diskutovalo a zaznamenávalo. Navštívili jsme také květinářství a zahradnictví a známe rozdíl mezi těmito názvy.

V současné době připravujeme Den otevřených dveří, kde chceme ukázat nejen prostory školky, které jsme si vyzdobili, ale i to, jak hrajeme na flétnu, cvičíme, zpíváme, pracujeme s hlínou, aj.

Do konce školního roku nás ještě čeká:

Zápis nových dětí do MŠ (28. 4. 2011), beseda v knihovně s pohád-

kou, výlet do Hustopečí, závěrečné vystoupení v KD (15. 5. 2011), focení, návštěva divadelního představení v Brně (Radost), flétničkový koncert s pěveckým odpolednem, Den dětí s divadélkem v MŠ hraným rodiči a kreslení před kulturním domem, slavnostní pasování předškoláků na školáky na obecním úřadě a tradiční závěrečné slavnostní a sportovní odpoledne s rodiči na zahradě za MŠ.

*Bc. Radomíra Mainclová
vedoucí učitelka MŠ*

Hurá do pravěku!

O tom, že učení není mučení, jsme se opět přesvědčili ve čtvrtém ročníku. Začátkem března jsme si zkrátali čekání na jaro tím, že se naše tlupa vypravila proti proudu věků až do pravěku. Celý den jsme se zábavnou formou snažili získat co nejvíce informací o životě, lovu i umění pravěkých lidí. A nechyběl ani závěrečný kvíz, ve kterém jsme si nabyté vědomosti prověřili. Děkuji rodičům za výbornou spolupráci při chystání pravěkého oděvu.

*Mgr. Ivana Macháčová,
tř. uč. 4. ročníku*

Práce našich žáků

Lov mamuta

Muži, ženy a děti se ráno vzbudili. Muži se rozloučili se ženami a dětmi a vydali se na lov. Den předtím vykopali muži jámu. Děti natrhaly trávu a nejstarší z hochů pomáhali lámat větve ze stromů. Muži těmito větvemi a trávou zamaskovali vykopanou jámu. Když k ní ráno přišli, zjistili, že v jámě leží obrovský mamut. V pasti ho ubili a vytáhli ho ven. Ach, to byla kořist. Pochutnala si na ní celá tlupa. Kosti a kly si vzali ženy, muži a děti na náhrdelníky. Kůži si oblékli na sebe. Chlupy a kosti používali na šití. Muži namalovali na zeď jeskyně, jak mamuta lovili.

Klára Hluchá alias Havraní pírkó, 4. tř.

Lov mamutů

Kdysi dávno žila tlupa neandrtálců, která byla pod názvem Bílý šíp. Žili v jeskyni se spoustou maleb zvířat a plánů, jak ulovit mamuty. Jednoho dne se tlupa velmi brzy vzbudila, aby se připravila na lov. V tom jeden neandrtálec vykřikl: „Mamuti, mamuti“. Lovci rychle udělali plán a v cukru letu popadli zbraně a přímo letěli za mamuty. V tom se neandrtálci připlížili ke křoví a začali házet na mamuta oštěpy. Po chvíli mamuta zabili. Jeden z lovců zaběhl pro zbytek tlupy, aby se šli najíst. Lovci zatím vykuchali mamuta a rozdělali oheň. Mezi tím dorazil zbytek tlupy a všichni začali jíst. Doufejme, že jim chutnal.

Daniela Buchničková alias Zola, 4. tř.

Lov mamuta

Bývají doby, kdy jsme o hladu. To jsme jednou byli čtyři dny bez jídla. Táta s tím chtěl už něco dělat, tak řekl, že kdo uloví manaka nebo vlastně mamuta, dostane bílý oštěp. Bílý oštěp – to je taková hůl s kostí a má ji vůdce tlupy. Najednou došlo stádo manaků (mamutů). Všichni si mysleli, že Keren zabije manaka (mamuta). Ale bylo to jinak, chlapec jménem Dlé, který měl rád Evolet, vyhrál. Nepustil se sítě, kterou za sebou táhl manak (mamut), a potom po dvou ranách zapíchl manaka (mamuta) a dostal Evolet i Bílý oštěp!

Marie Langerová alias Evolet, 4. tř.

Jak naučit psa „sedni“

1. Co budeme potřebovat
2. Co nedělejte
3. Průběh učení
4. Hotovo

Budeme potřebovat pamlsky a pevné nervy. Psa uče na klidném místě. Chvilí se s ním pohrajte, aby nebyl rozdváděný. Rozhodně povel pořád neopakujte! Také mu (jí) pořád nedávejte hrozně moc pamlsků. Množství pamlsků postupně snižujte. A hlavně nebudte na psa naštvaní, vždyť se to teprve učí! Začínáme s tím, že si vezmeme pár pamlsků a řekneme sedni a lehce se rukou

dotkneme místa, kde končí záda. Toto pořád opakujte, dokud si pes alespoň párkrát nesedne. Za každý splněný povel mu dejte pár pamlsků a pochvalte ho (jí). Pamatujte, není to jen tak. Myslím, že už mu (jí) to jde. Až to bude pes umět, můžete místo sedni říkat Sssss.

Kristýna Macháčová, 5. tř.

Paní Hudební Výchova a Pan Hudební Výchova

Paní Hudební Výchova má obloučkové oči jako nota, její rty jsou velké, nos má do špičky a vlasy má krásně dlouhé. Její šaty zdobí různé písně a noty. Ve svém baráčku má na zdi napsanou hymnu České Republiky. Paní Hudební Výchova je prostě celá krásná, ale má i svého vysněného přítele pana Hudební Výchovu. Ten je také krásný, má špičatý nos jako paní Hudební Výchova, a velkou pusou. Jeho šaty jsou také plné písní a not. Po pár letech se paní Hudební Výchova a pan Hudební výchova vzali. Už je tomu pár desítek let, co spolu dělají všem lidem radost písničkami a ještě dlouho budou dělat.

Michaela Bařinová, 5. tř.

Český jazyk

Pan Český Jazyk je černobílý a nosí písmenkový klobok. Oblek má popsáný vyjmenovanými slovy. Na botech má vypsáné všechny pádové otázky. Povahu má dobrou, učí hodné děti. Bojuji s ním celý život, ale mám ho rád.

Jiří Novák, 5. tř.

Madam Český Jazyk

Madam Český Jazyk má krásné dlouhé vlasy, úžasné růžovomodré šaty s celou abecedou. Nosí tvarované prstýnky většinou do tvaru B. Madam Český Jazyk bydlí v luxusní vile – tedy spíš moderní. Má malého psa Ale, větší kočku Já, která je mouratá a má černý nos. Madam Český Jazyk nosí vždy třpytivé lodičky do tvaru L. Má krásnou zahradu do tvaru O i s vířivkou. Madam Český Jazyk je vždy milá a příjemná.

Simona Valova, 5. tř.

Paní Hudebka

Paní Hudebka je osoba, která nosí na svém tričku noty půlové, celé, čtvrté, osminové a jiné. Má na sobě brýle s tlustými dioptriemi. Nosí také sukni nebo kalhoty ušité z názvů písní, skladatelů a houslových klíčů. Vlasy má zkroucené od toho, jak píše všelijaké basové, houslové a jiné klíče. Píše slova k písním, zpívá si a chodí poslouchat opery. Zpívá do rádia, televize a vydává cédéčka. Bydlí v obrovském domě na okraji vesnice. Má ho obrovský, aby se tam vešly všechny noty, písně, nástroje a jiné potřebné věci. Má nástroje, na které hraje. Jsou to housle, kontrabas, činely, rumba koule, flétna, fujara, saxofon, rolničky, klavír, piano, trubky, harfa a jiné. Nikdo neví, jak je stará, protože to paní Hudebka tají. Velmi se mi líbí.

Aneta Grůzová, 5. tř.

Paní Čeština

Paní Čeština je hodně stará, má asi 100 000 let. Je dost vysoká, má velkou hlavu. Bydlí ve velké chaloupce, která je vyzdobena písmeny a věcmi, které jsou české jako slovníky spisovné češtiny. Jí písmenkovou polévku a písmena. Má různé hry jako Scrable. Hraje je každý den. Na oblečení nosí bílé triko s barevnými písmeny a sukni, která je barevná a má na sobě pruhy. Paní Češtinu nemá moc dětí rádo, některé vůbec a některé ji naopak milují. Já paní Češtinu mám ráda, i když je dost těžká. Paní Čeština je můj druhý nejoblíbenější předmět. Mám ji ráda, i když je dost stará.

Tereza Padalíková, 5. tř.

Apríl

*Apríl, Apríl máme dnes,
srandy je plná ves.
Všechny nachytáme,
legraci si uděláme.*

*Počasí si taky z nás dělá legraci
už dávno roztáli všichni sněhuláci.*

*Dnes je duben první,
už není čas zimní.*

*Po Aprílu děti křičí: „Podívej, Morena se nese,
už se ztrácí v tom černém lese.“*

Kristýna Machačová, 5. tř.

Apríl

*Na Apríla ve škole
švanda, legrace tu je.
Počasí je proměnlivé,
slunce svítí, popichuje
a pak naráz dojde déšť,
zmokne nám celá ves.*

*Holky, kluci na Apríla
napálí se a je psína.
Je to jenom legrace,
žádný pláč a vibrace.*

*Smích je tady, nesmíš se bát.
Musíš se jenom smát a smát.*

Aneta Grůzová, 5. tř.

O skřítkovi

Byl jednou jeden chlapec Pavel, který byl nepořádný. Jednoho dne Pavel viděl ve skříni skřítko. Jmenoval se skříteček Pořádníček. On mu řekl: „Jestli si Pavle neuklidíš, budu k tobě pořád chodit a brát ti tvoje hračky.“ Pavel tomu nevěřil, tak si neuklidil. Ráno šel klidně do školy. Když přišel domů, nenašel v pokojíčku svůj oblíbený balón a autíčko. Pochopil, že skříteček nelhal. Rychle si v pokoji uklidil. Druhý den, když se vrátil ze školy domů, měl hračky zase na svém místě. Od té doby si pokojík uklízel každý den.

Tomáš Fridrich, 3. tř.

O víle

Víla je kousek z představivosti, taková pohádková bytost. Když se řekne víla, představím si vílu Amálku. Je to holčička, která má dlouhé vlasy a věneček s kytíčkami. Je určitě hodně milá na všechna stvoření. Každý má svou věrnou vílu, která ho ochraňuje spolu s andělíčkem. Víla umí i čarovat. Možná méně jak čarodějnice, ale umí. Všechny víly si představuji pěkně třípytivé, které bydlí ve velkém nablýskaném domě.

Kateřina Vomáčková, 3. tř.

Příběh o jarní víle

Byla jedna víla, která přivolávala jaro. Byla to jarní víla a jmenovala se Fialenka. Podle květiny, která rostla na jaře. Ta měla kouzelnou hůlku, kterou uspávala zimu a probouzela jaro. Jednoho dne se ale stala strašná věc. A to, že zlý Mráz ji kouzelnou hůlku ukradl. Víla Fialenka nemohla bez kouzelné hůlky uspat zimu a probudit jaro. Proto tehdy byla zima dlouhá a studená. Jak pátrala po kouzelné hůlce, potkala na cestách tři dívky. Jmenovaly se Katka, Danča a Beatka. A s kouzelnou vílou Fialenkou se spřátelily a slíbily jí, že jí pomohou kouzelnou hůlku získat zpět a přemohou zlého Mrazíka. A jak to dopadlo? Inu, jak to v pohádkách bývá. Dobře. Kouzelná víla Fialenka s kamarádkami přemohly Mrazíka. A kouzelná víla Fialenka dostala kouzelnou hůlku nazpět. Mohla konečně uspat zimu a probudit jaro.

Daniela Laznicka 3. tř.

O lesních skřítcích

Kdysi dávno za starých časů žili malí lesní skřítki. Jmenovali se Odemykálek a Zamykálek. Měli na starosti odemykat a zamykat všechna roční období. Jednou se Odemykálek podíval na kalendář a viděl, že už bude jaro. Jiní skřítki, třeba Farmýlek, měli na starosti úrodu. Rozhodli se se Zamykálkem, že půjdou k velikému dubu uprostřed lesa. Zavolali i ostatní skřítky. Potom udělali kruh okolo dubu a Odemykálek řekl kouzelné zaklínadlo. Pak všechen sníh roztál a otekkl do potoků. Začalo jaro.

Ondřej Popovský, 3. tř.

Básnička o víle

*Ta naše víla
je moc milá,
mám ráda víličku
jen na malou chvíličku,
když se na mě usmívá,
v srděčku mě zahřívá,
když se podívá,
dětská tvář se ohřívá.
Děti ji mají rádi,
jsou to její kamarádi.*

Kateřina Vomáčková, 3. tř.

PTÁČCI NA JAŘE

Ptáčci už jsou tady,
slyšíme je ze zahrady.
Každý den nás vidají,
vesele nám zpívají.
Rozjasní nám celý den,
s nimi bude jako sen.
Veronika Bízová, 4. třída

JARO

Jaro, jaro, už tu je,
kytky každý sázet jde.
Jak je potom zasází,
Slunce na ně zazáří.
Když kytičky vykvetou,
tak je kapky deště zalejou.
Líbí se mi velice,
je jich plná ulice.
Hana Glozová, 4. třída

JARO

Jaro, jaro
už nás volá.
Broučci bzučí,
ptáček zpívá.
Rostlinky se probouzejí,
včeličky je opylují.
Jaro je pěkné období,
všichni na světě se radují.
Petra Mikulicová, 4. třída

DĚTSKÁ SNĚŽENKA

Maminko, maminko,
snížek se zvedá
a pod ním vykoukla
kytička bledá.
Je hezká, ale malinká.
Maminko, maminko,
tohle je sněženka.
Sněženka bledá, lístečky zvedá,
přilétla k ní včelička.
A než se nadějete,
je tu první sestřička.
Je moc hezká
tahle malá kytička.
Natálie Čačíková, 4. třída

JARO

Sněženky, bledulky a fialky,
zažeňte ty mrazíky.
Petrklíčku žlutoučký,
přiveď nám jaro teploučký.
David Mazal, 2. třída

JARNÍ

Slunce krásně svítí,
na louce roste kvítí.
Pampelišky, krokusy, sněženky a petrklíč,
zima už je pryč!
Martina Sadílková, 2. třída

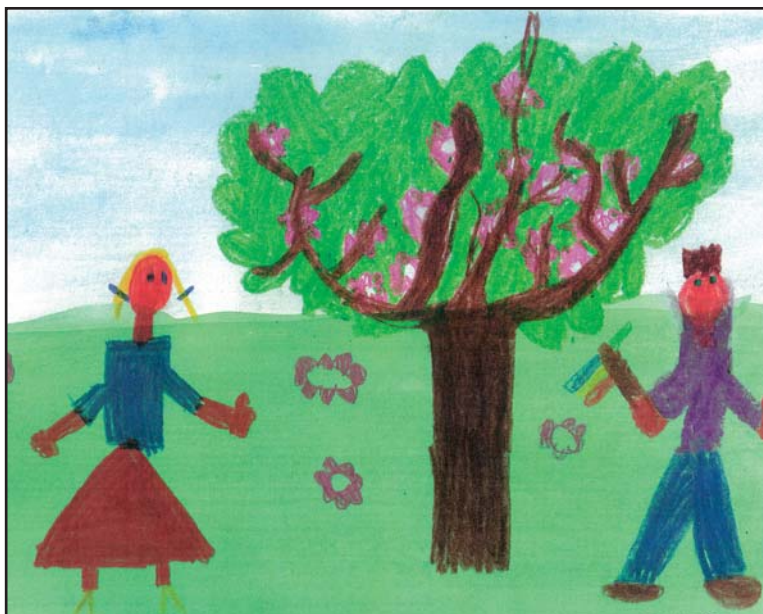
VÍLA PETRKLÍČKA

Jarní víla Petrklíčka petrklíče už si chystá,
mají barvu sluníčka, zasadí je na jarní místa,
kde motýlci létají
a ptáci si vesele zpívají.
Tereza Šnajdrová, 2. třída

V letošním školním roce se páťáci zúčastnili celostátní matematické soutěže Klokán 2011 v kategorii Klokánek. Všichni žáci si s elánem zasoutěžili v daném časovém limitu.

Velkou radostí bylo oznámení o výsledcích této soutěže, kde se žákyně 5. třídy Kristýnka Machačová umístila na skvělém 3. místě v okrese Břeclav. Kristýnce třídní učitelka předala diplom a všichni spolužáci ve třídě jí popřáli k jejímu úspěchu spontánním potleskem.

Hole hej, hola hej,
na skřítku si zavolej.
Skřítek přijde každé ráno,
zahraje mi na piáno.
Potom zase uteče,
takže volám zbytečně.

Stanislav Herzán, 3. tř.

Víla Mejvis

Víla Mejvis si vyšla na procházku a potkala tam svou přítelkyni housenku Ágnes. Z druhé strany lesa jim přicházel naproti kamarád psík Mog a modrá vznešená kočka Elsa. Vesele se bavili a vůbec si v kouzelném lese, ve kterém bydleli, nedávali pozor. A najednou je přepadla zlá kouzelnice Edna. Byla to protivná stará kouzelnice, která nikoho neměla ráda, na všechno a všechny hned zuřila a chtěla je hned začarovat. A taky to hned udělala. Zakřičela: „Ať padají hromy a blesky! Ať padají za nebe kočky a psi!“ A tak se taky stalo. Najednou byl plný les modrých koček a psíků, kteří se začali zuřivě honit. Původní kočka Elsa a psíček Mog byli dobří kamarádi a nevěděli, co s tím vším mají najednou dělat. Naštěstí právě přicházela Mejvis s housenkou Ágnes. Rychle na ni volali: „Mejvis, Mejvis, prosím, pomoz nám odčarovat všechny ty kočky a psy.“ A Mejvis rychle zatočila kouzelnou hůlčičkou a nepravé kočky a psi, kteří se honili, byli najednou pryč. No a našťvaná kouzelnice Edna se odkulila do svého černého lesa a tam zuřila nad nepovedeným kouzlem. A víla Mejvis s kamarády měli zase od ní na nějaký čas pokoj.

Anna Marčeva, 3. tř.

Skřítek

Vždy, když u nás doma něco nemůžeme najít, svedeme to na skřítku Pořádníčka. Je to skřítek, který má rád čistotu a nesnese nikde nepořádek! Já doma také pořád něco hledám. Hned sešit, hned zase učebnici matematiky. Náš skřítek ale má jméno. Jmenuje se Adámek a je to můj malý bráška. Nedávno mi schoval učebnici.

Erik Hříba, 3. tř.

Skřítek

Skřítek Neposeda nosí modrou čepici. Kalhoty má samou záplatu. Jméno mu dali podle toho, že chvilku neposedí. Stále skotačí a dělá neplechu. Mezi dětmi je velmi rád, protože ho děti napodobují.

Petr Grůza, 3. tř.

O Víle Modřence

Žila jednou jedna víla Modřenka. Za humny, kousek od království, žila jedna zlá kouzelnice Alžběta. Byla tak zlá, že když se rozzlobila, začarovala svého sluhu. Modřenka a její přátelé se kouzelnice báli. I jejich královna Radmila se jí bála, a to byla silná víla. Po několika týdnech zlá kouzelnice Alžběta ukradla královně kouzelnou hůlku. Modřenka s kamarády se rozhodla,

že pomohou královně. Modřenka zabavila kouzelnici a jejich královna jí sebrala hůl. Od té doby už nikdy nemohla zlá čarodějnice začarovat.

Natálie Škrancová, 3. tř.

Čekáme na jaro

Já jsem čekala na jaro u babičky v Radiměři. Hrála jsem si s kočkou a koťátkem. Já jsem se moc těšila na jaro. Mám ráda jaro a kdo by ne?

Je nám prima, že skončila zima.

Slunko, slunko, sluníčko těšíme se maličko.

Natálie Škrancová, 3. tř.

Čekali jsme na jaro

Venku je teď sluníčko, ohřeje nás maličko,
teď už je to prima, odešla zima.

Jaro, jaro, jaříčko, už je tady teplíčko,
teplo, teplo, teplíčko, hřeje na nás sluníčko.

Anna Marčeva, 3. tř.

ČEKALI JSME NA JARO

Čekal jsem na jaro v posteli, v zahradě a za oknem a konečně jsem se dočkal. Děti se radují, venku auta fičí a kola jezdí po silnici. Jaro má každý rád. Paní ředitelka je už veselá.

Stanislav Herzán, 3. tř.

Čekali jsme na jaro.

Já jsem čekala na jaro tak, že jsem chodila za tátou skoro pořád na dvůr. Sázeli jsme cibuli sazečku do dlouhatánských řádků, udělala jsem jen jeden. Byl to ale fakticky dlouhý řádek, táta udělal dva nebo tři. Jeli jsme nakupovat do OBI v Hodoníně. Máma mi koupila sazeničku kaktusu, vůbec nepíchal, byl takový celý chlupatý. Stál 45 korun, Aničce se docela líbil. Táta říkal, že až po jarním dešti přijde pořádné jaro. To si i já myslím, přšelo nejmíň dvakrát. Anička u nás spala z neděle na pondělí. Udělali jsme si v pondělí u nás před bytem piknik. Šli jsme si koupit do jednoty velmi dobrá kokina. Pochutnali jsme si. Konečně skončila zima a je tu jaro!

Kateřina Vomáčková, 3. tř.

O Víle Fialce

Žila jednou jedna víla Fialka. Fialka se jí říkalo, protože měla všechno fialové. Měli ji všichni rádi. Měli ji rádi, protože byla moc pilná. Jednoho dne se lekla, protože se všichni sešli. Chtěli oslavit příchod jara.

Natálie Škrancová, 3. tř.

SKŘÍTEK PETRKLÍČ

Byl jednou jeden skřítek. Jmenoval se Petrklíč. Byl malý a měl velkou čepici z javorových listů. Žil v lese pod mechem a měl velký kouzelný klíč. Tímto klíčem každý rok probouzí jaro.

David Matějovič, 2. třída

O VÍLE SNĚŽENCE

Víla Sněženka se probudí na začátku jara. Má dlouhé zlaté vlasy, modré zářivé oči a malou pusinku červenou jako třešničku. Obvykle má na sobě oblečené bílé třpytivé šatičky. Žije v krásné barevné a malé chaloupce se svými dvěma sněhově bílými kořaty. Nejraději si hraje se svými kořaty na schovávanou. Sněženka má ráda vlhké a slunečné dny. Moc dlouho venku čas netráví, jen do konce jara pak odpočívá ve své chaloupce pod zemí. Hned jak se probudí, odevládá jaro duhově barevným klíčem a říkankou.

Daniela Dofková, 2. třída

JARO

Jaro, milé jaro,
sluníčka je málo.
Zasviť, sluníčko,
vyleť, včeličko.
1. třída

OTVÍRÁNÍ JARA

Otevři se jaro hned,
ať ze země zmizí led.
Otevři se pomaloučku,
pro kytičky na paloučku.
Otevři se jaro milé,
ať jsou děti zase čilé.
David Matějovič, 2. třída

OTVÍRÁNÍ JARA

Otevři se jaro hned,
ať ze země zmizí led.
Otevři se pomaloučku,
pro kytičky na paloučku.
Otevři se jaro milé,
ať jsou děti zase čilé.
David Matějovič, 2. třída

PROBOUZENÍ JARA

Čáry máry fuk,
ať rozmrzne rybník.
Láry fáry láva,
ať vyrostе tráva.
Enyky benyky březem,
od kamen vylezem.
Jan Štefan, 2. třída

JARO

Ptáček vlétl nad obláček,
jaro klepe na dveře.
Kytičky se derou z hlíny,
sluníčko je vítá svými teplejšími paprsky.
Daniela Dofková, 2. třída

JARO

Sluníčko, sluníčko, nakoukni maličko.
Jaro tady máme, potkáváme ptáčky známé.
Za okny nám zpívají, jak se z jihu vracejí.
Tak už vstávej a pojď hrát,
ať se můžem venku hrát.
Stanislav Pazderka, 2. třída

JARNÍ

Přišlo jaro, rozkvetl petrklíč,
Hurá, hurá, zima už je pryč!
Kryštof Petrásek, 2. třída

JARO UŽ JE TU

Jaro už je tu,
včeličky už bzučí,
opylují květinčky
pro naše maminky.
Sluníčko už svítí,
svěží jarní vánek fíčí.
Zasviť sluníčko maličko,
nám všem na líčko.
Klára Hluchá, 4. třída

BÁSNIČKA O JARU

Jaro, jaro, probud' se, ať všechno rozkvete,
ať zima poroučí se,
poroučí se ke spánku dlouhému,
ať předá vládu jaru krásnému!
Alžběta Újhelyiová, 2. třída

MALÁ KVĚTINA

Vykvetla malá květina,
překrásná a třpytivá.
Měla krásný spánek,
překazil ho vánek.
Na ten velký svět,
přišel krásný květ.
Marie Langerová, Nela Surmanová, 4. třída

JARO UŽ JE TU

Jaro už je zpátky,
včeličky jsou tu.
Zase mají dobrou náladu.
Pojďte lidičky k nám jaro oslavovat.
Prozpěvovat už si jdu.
Jaro už je tu!
Nela Kobzová, 4. třída

POMLÁZKA

Spletu proutky dohromady,
přidám ozdobnou mašli,
aby mě holky našly.
Vyšlehám si vejce,
krásné kraslice.

JARO

*Už k nám přichází velký den,
jdeme všichni z domu ven.
Jaro nám ũuká na vrátka,
na stromech raší poupátka.*

*Sluníčko nám pěkně hřeje
a náš úsměv rozehřeje.
Skřivan letí vysoko,
prázdniny jsou daleko.
Vítáme tě mezi námi,
zima už je za horami.*

Daniela Buchníčková, 4. třída

JARNÍ PRÁZDNINY

O jarních prázdninách jsem jela k babičce do Kobylí. Moc jsem se těšila na Viktorku, Maxíka a yorkšíra Jimíka a samozřejmě na babičku. V sobotu 12. 3. jsme jeli do zoologické zahrady do Hodonína. Měli tam lva, tygra, pantera, zebra a mnoho jiných zvířat. Sestřenice Viktorka si ještě zaskákala na skákacím hradu. Potom jsme jeli domů. Byl to krásný výlet.

Petra Mikulicová, 4. třída

MOJE JARNÍ PRÁZDNINY

O jarních prázdninách jsem se nudila a už jsem se těšila do školy, ale potom jsem se nudit přestala, protože jsem si psala s kamarádkou přes e-mail a poslouchala písničky na mobilu a na počítači. Nejlepší na jarních prázdninách bylo asi to, že jsem šla s mamkou ven. Ale opravdu nejlepší bylo to, že jsem mohla být celý den se svým kocourem Samem. Není sice moc mazlivý, ale člověk se s ním nenudí. Chtěl si se mnou hrát, ale podrápal mi celé ruce. Potom mi kamarádka napsala na e-mail a já si šla znovu psát. V pátek jsme jely s mamkou do Služby školy. A tam jsem si koupila nové pastelky a zvýrazňovačky, kterých bylo tolik, že mi zabraly celé pouzdro. Odpočinula jsem si od školy a už jsem se do ní vážně těšila.

Jarní prázdniny byly prima!

Natálie Čačíková, 4. třída

KRÁSNÉ JARNÍ PRÁZDNINY

Měla jsem krásné jarní prázdniny. Byli jsme na horách v Rakousku s bratranci, tetou, strýcem, taťkou, mamkou a Míšou. Byli jsme ubytovaní v chatce, která měla číslo 58. Byla tam spousta věcí, nejvíc se mi líbila sauna. Další dny jsme šli lyžovat. Nejlepší na tom bylo, že jsme jeli šesti sedačkovou lanovkou. Byla vyhřívána. Ve čtvrtek jsme šli do bazénu, moc mě to bavilo. Ale poslední den jsme nešli lyžovat, jeli jsme do města. Bylo to tam krásné. Šli jsme kolem mnoha obchůdků. Mně a mému bratranci Lukášovi se líbil obchůdek s kameny. Byly velmi zajímavé. Potom jsme šli k jezeru. Jak jsme tam došli, byly tam labutě a kachny a dokonce i jedno vajíčko. Nevím, jestli bylo labutí, nebo kachní, ale bylo krásné. Začalo pršet a tak jsme se vraceli do chatky, kde jsme celý týden bydle-

li. Byla nám zima, tak jsme šli do sauny a později také do bazénu. Po večerech jsme hráli karty, ale nebavilo mě to, protože vyhrával jen taťka. Šli jsme spát a ráno jsme začali balit. Nasnídali jsme se a vyjeli domů směr Bořetice. Cesta byla dlouhá, ale už jsme se těšili domů. Cestou domů jsme si objednali pizzu, na které jsme si moc pochutnali. Jarní prázdniny se mi moc líbily.

Hana Glózová, 4. třída

JARNÍ PRÁZDNINY

V sobotu jsem byla na veletrhu hraček v Brně. Byla tam Littlepetshop show. Plnila jsem tam různé úkoly. Nahoře v patře byly videohry, které se ovládaly pohybem těla. Koupila jsem si knihu Dějiny udatného českého národa. Jak jsme jeli zpátky, tak jsme se stavili v obchodě a já jsem si vybrala krásnou novou helmu. V Ikei jsem s mamkou a strejdou večerela. Pak už jsme jeli k babičce. Na druhý den jsem jezdila na kole. V pondělí jsem byla u kamarádky Sárinky. Jezdily jsme na kole. V úterý jsem byla v Podivíně. Hrála jsem si s Verčou, Kryštůfkem, Jáchymem a Šimonem. Byli jsme venku a pak jsme společně obědvali. Zahráli jsme si Carrassonne a zase jsme šli ven. Po svačině jsme jeli domů. Ve středu odpoledne jsem jela od babičky domů. Ve čtvrtek jsem si napsala úkoly. Protože ve čtvrtek a v pátek bylo škaredě, tak jsem se dívala na televizi a četla jsem si. V sobotu jsem byla celé odpoledne u Lucinky. Hrály jsme si na počítači, dívaly se na DVD. Bylo to bezva. V neděli jsem jela k babičce a jezdila jsem na kole až než jsem jela ke strejdovi Zdeňkovi. Pomáhala jsem mu uklízet, protože za půl hodiny přijeli Pilarčíkovi s Laurinkou a Prátovi se Staníčkem. Jeli z divadla, byli na Červené Karkulce. Já jsem se s děčkama hrála. Dívali jsme se na Kozí příběh. Udělal jsem Staníčkovi koníka, ale on je těžký a mně podjely ruce a bouchla jsem se o roh stolu a udělala jsem si bouli. To jsem pak ležela na gauči a držela jsem si tam led. Ostatní si pustili na DVD Dádu a tancovali. Pak mně strýc zavezl zpátky k babičce. Prázdniny byly super!!!!!!!

Klára Hluchá, 4. třída

JARNÍ PRÁZDNINY

V pondělí 14. března 2011 jsem jel s mojí sestrou k babičce do Vrbice. Odjeli jsme ve čtvrtek 17. března 2011) večer. V pátek 18. března 2011 jsme jeli ve čtyři hodiny odpoledne do Kyjova do kina. O půl šesté večer tam začínal film ve 3D Méďa Běďa. V sedm hodin jsme jeli domů. Dorazili jsme v osm hodin. V neděli 20. března 2011 jsme ve čtyři hodiny jeli k babičce, která měla oslavu jejích narozenin. Popřát jí přišli také moji bratranci Adam a Ondra. Ondra si zlomil ruku na horách a tak se jen díval na televizi. A já, Adam, Eliška, Sašenka (moje sestřenice), Dominik (můj bratranec) jsme hráli na schovku. Pak jsme všichni jeli domů. Mám rád jarní prázdniny, odpočinul jsem si, o víkendu jsem si napsal všechny úkoly a už jsem se těšil do školy.

Michal Andrlík, 4. třída

Myslivecké sdružení

Myslivecké sdružení Bořetice uspořádalo ihned po začátku nového roku ples, který zahájil letošní plesovou sezónu. K tanci a poslechu hrála dechová hudba Lácaranka, která přispěla k jeho zdárnému průběhu a také ke spokojenosti všech účastníků plesu. Kromě běžného občerstvení byl navíc přichystán pravý dančí guláš, který byl spolu s bohatou tombolou pro hosty velkým lákadlem. V tombole samozřejmě nemohla chybět ani zvěřina.

Děkujeme proto všem, kteří se plesu zúčastnili v tak hojném počtu, a věříme, že nám zachovají přízeň i do budoucna.

V únoru byla uspořádána další malá kulturní akce. Jednalo se o zabijačku určenou našim členům a blízkým spolupracovníkům. Jejím cílem bylo utužit kolektiv, poskytnout zúčastněným dobrou zábavu a také přichystat trochu zásob masných výrobků, které budou užívány při různých příležitostech během následujícího roku.

V průběhu celé zimy se však členové mysliveckého sdružení věnovali hlavně péči o zvěř. Bylo to činěno s vědomím, že v důsledku loňského nepříznivého vývoje počasí byly stavy drobné zvěře, které vstupovaly do zimního období, poměrně malé. Proto celou zimu probíhalo příkr-

mování, které mělo zvěři umožnit bez větších ztrát toto období překonat až do jara. Kromě příkrmování bylo dbáno i na zdravotní stav zvěře. Byla roznesena sůl, jako zdroj minerálů a také léčivo proti střechkovitosti srnčí zvěře.

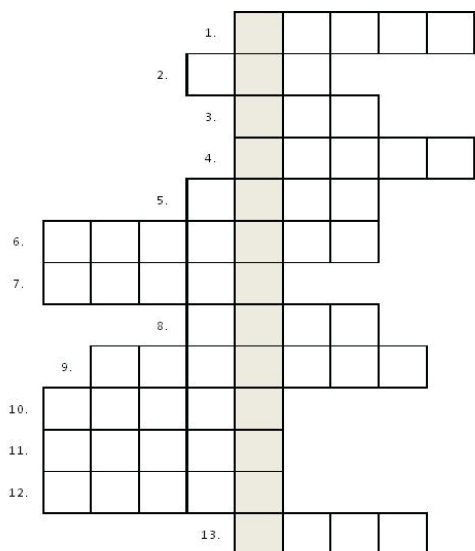
S nástupem jara byl učiněn pokus o zlepšení hnízdních podmínek kachen divokých, které se vyskytují kolem nově zbudovaných rybníčků a tůní v okolí Bořetic. Kachny se na Trkmance v určitém množství vždy vyskytovaly, ale s novými vodními plochami se jejich množství zvýšilo. Proto se myslivecké sdružení rozhodlo usnadnit jim vyvážení

mladých tím, že se postavilo několik kusů budek, které byly umístěny na obecní rybníky a také na rybník pana O. Sadílka. Hlavní zásluhu na těchto budkách mají pánové Josef Šafařík, Milan Hudek a Antonín Lebloch, kteří neváhali věnovat část svého volného času na jejich vyrábění. S pomocí ostatních členů sdružení byly pak instalovány na předem vytipovaná místa. Doufejme, že se tyto nové možnosti hnízdění budou kachnám zamlouvat. Zatím je nutné provádět sledování a posléze provést vyhodnocení úspěšnosti tohoto opatření.

Mgr. Radim Šebesta

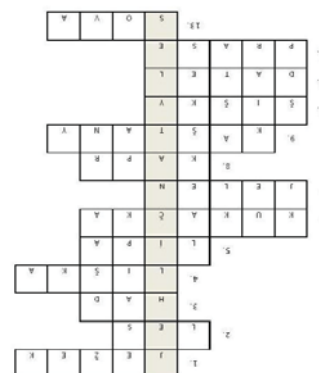

Okénko mladého myslivce

1. Lesní zvíře, má bodliny
2. Všechny stromy dohromady tvoří
3. Zvíře, které se plazí
4. Chytrý jako? Zrzavý jako.....?
5. Náš národní strom
6. Pták, který dělá kuku
7. Kolouch, laň a
8. Ryba, kterou jí hodně rodin na Vánoce
9. Krmíme s nimi v zimě zvěř, větší než žaludy
10. Padají ze stromů a můžeme s nimi topit
11. Pták, který tluče do stromu
12. Zvíře, které máme doma na maso, ale můžeme najít i divoké v lese
13. Pták, loví v noci

Řešení:

Letadla

Dobrý den,
již v říjnu 2010 (přesněji 17. 10. 2010 – jako důkaz Vám níže přeposílám „původní zprávu“) jsem panu starostovi posílal žádost o možnost zveřejnit článek o historicky první letecké soutěži v dějinách Bořetic a v Modrých Horách vůbec, která se uskutečnila v září 2010 na letišti Kraví hora.

Když jsem pročetl prosincové vydání Bořetických listů, tak jsem, bohužel, žádný článek nenašel. Dokonce ani řádka v Úvodníku (na str. 7), ve kterém je zmínka o všech, kteří se podíleli na kulturním dění v obci, ačkoli soutěž byla pořádána ve spolupráci s Obcí Bořetice a pod záštitou hejtmána JmK a odstartoval ji člen Rady JmK, MUDr. Ryšavý.

Myslím si, že naše snaha propagovat Bořetice mezi lidmi, zapálený-

mi pro letectví, je velmi silná. Vždyť obec je již v podvědomí i malé hrstky letců z Německa, kteří loni pravidelně letiště navštěvovali vždy se čtyřmi letadly najednou.

Český reprezentační tým, mimochodem úřadující mistři světa a vicemistři Evropy, po absolvování zmíněné soutěže v září 2010 chtějí další a další soutěže jen v Bořeticích, a to pro kouzelnou atmosféru sklípků a folklóru.

Propagace lokality z naší strany je tak silná, že se má v Praze během ledna rozhodnout o konání čtyřdenního „Otevřeného mistrovství ČR ultralajtů“ právě na letišti Kraví hora. Nabídlí jsme termín v období konání Vašich krojovaných hodů v červenci 2011. „Otevřené“ proto, že se ho zúčastní i soutěžní týmy ze Slovenska, Polska, Německa

a Maďarska. Navíc rekreační soutěž ultralajtů bude opět v září (jako loni).

Věřím, že nezveřejnění mého článku v prosincovém vydání bylo zapříčiněno jeho ztrátou, či mým nedůsledným prověřením u pana starosty, zda mu to ode mě vůbec přišlo a zda v pořádku (avšak doposud vždycky vše přišlo v pořádku). V opačném případě bych se mohl domnívat, že letiště obci překáží a je obci lhostejné... Ale snad tomu tak není.

Nicméně zdvořile žádám o nalezení místa v příštím vydání pro článek a pár fotek, aby i Vaši občané, fandící létání, byli informováni, byť se zpožděním. V příloze je článek i fotky.

Děkuji a přeji v novém roce pevné zdraví, hodně štěstí a dostatek témat pro vydávání Vašich Listů.

*Ing. Vratislav Nádeníček, předseda
Leteckého klubu Nad krajem André o.s.*

Rybáři Vás zvou na závody

V sobotu 4. června pořádá Rybářské sdružení Bořetice tradiční rybářské závody. Stejně jako u předchozích ročníků jsou závody pořádány u příležitosti oslav dětského dne.

Dopolední dětská část je zdarma, bez startovného a každé lovící dítě dostane občerstvení a malou pozornost od nás a našich sponzorů. Chtěli bychom upozornit, že zachytat si může každé, i malé dítě s asistencí rodiče. Je to sice mimo

hlavní soutěž, ale nebojte se, pro každého, i toho nejmenšího máme vždy nějakou tu cenu nachystanou.

Odpolední část je věnována závodům dospělých, tato část již proběhne v klasickém duchu, čili se zápisným 150 Kč a podle pravidel, která budou před závodem vyhlášena hlavním rozhodčím.

Tradičně bude pro diváky, výletníky a žízňivější závodníky otevřeno občerstvení a rozehrátá udírna.

Fotbálek a jiné aktivity

Ve svém příspěvku bych se chtěla pozastavit nad tím, zda se dostatečně věnujeme dětem a jestli pro ně vytváříme dostatečné podmínky, aby se měly kde, po splnění školních povinností a různých nepovinných aktivit, „vyřádit“. Určitě nejsme rádi, když nám děti po sezení ve škole zasednou doma k počítači a skončí až na náš výslovný příkaz – navečeřet se, umýt a spát.

Ani nám na obci není aktivní mimoškolní vyžití dětí lhostejné. Snažíme se proto, samozřejmě v rámci omezených finančních možností a neustálého sledování dotačních titulů z různých zdrojů, pro děti připravit hřiště, kde by se mohly scházet a kde by se věnovaly různým

pohybovým aktivitám. Máme připravené projekty na dětská hřiště v lokalitě Pod bytovkami, kde se v současné době zahajuje nová výstavba rodinných domků, i na místním hřišti TJ Sokol. Stávající dětské hřiště u zdravotního střediska svému účelu dobře slouží už déle než rok. Rádi uvítáme návrhy malých i velkých, jak a kde připravovat další plochy pro dětské hry. Chtěli bychom, aby se do obecních snah zapojila kromě rodičů také naše největší organizace sdružující mládež – tělovýchovná jednota. Snažíme se přimět funkcionáře TJ i ostatních dobrovolných organizací, aby s dětmi pracovali. Tak již pracují s dětmi rybáři a dorost se snaží dát dohromady i hasiči.

Vyjádření funkcionářů TJ Sokol, že na žákovský fotbal nemají dostatek kluků, protože kluci hrát fotbal v Bořeticích nechtějí, si protiřečí s tím, že denně vpozdvečer potkávám u kulturního domu na sóle skupinu kluků, kteří evidentně hrát fotbal chtějí, ale nikdo se jim nevěnuje. Jejich hry na sóle jsou krajně nevhodné, protože toto místo je primárně určené k setkáváním ryze kulturnímu. Proto se snažíme je vyzdobit, proto jsou zde vysázené truhlíky s květinami, proto se nesmí sólo používat jako parkoviště. Parta kluků bez jakéhokoliv vedení a bez jakýchkoliv základních morálních principů bezcílně kope na sóle do všeho, do čeho se kopnout dá, vyzedává

ve vysazených muškátech, a když už používá míč, tak k tomu, aby se s ním trefili do toho, do čeho nejde kopnout nohou přímo.

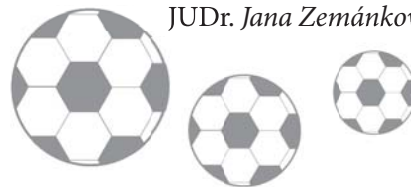
Zeptejte se kolemdoucích, kteří se snažili kluky usměrnit nebo jim kopačák prostě vzali a odnesli jej třeba na obec, s jakými slovy se od těchto kluků, v rozmezí od dvanácti do šestnácti let, setkali. Taky jsem to několikrát zkusila a to, co z nich „padalo“, by stránky Bořetických listů jen těžko unesly.

Zkusme tedy všichni dát hlavy dohromady a vymysleme pro tyto

„zlaté“ děti takové placky, kde by si mohly s míčem hrát a kde by nic nedevasovaly. Pro začátek by stačilo upravit jim v areálu hřiště TJ nebo třeba se souhlasem majitele na statkovém dvoře plácek velký jako sólo u kulturního domu. Tam by se kluci mohli vzájemně okopávat, než začne opět fungovat v Bořeticích mládežnický fotbal a oni budou moci hrát pod dohledem i na travnatém hřišti. Tyto problémy si určitě nevyřeší děti samy. Je třeba, aby se zapojili také rodiče. Rovněž tím, že se budou starat, co jejich ratolesti ve volném čase

dělají a kde se pohybují, jakou mluvu používají a jak se baví s dospělými. Znáte to rčení: sprostý jak dlaždič? Jeden má někdy pocit, že za pár roků budeme mít v Bořeticích tolik dlaždičů, že nebudeme vědět co s nimi. Rodilého fotbalistu z Bořetic však asi ani jednoho. Co vy na to, bořečtí patrioti a fandové místního fotbalu?

JUDr. Jana Zemánková

Pozvánka na přesňákový turnaj

Letos 8. května se už popáté sejdeme na tenisových kurtech na místním hřišti TJ Sokol na přesňákovém turnaji. Hrají se čtyřhry, přičemž dvojice se pro větší atraktivnost losují. Přihlásit se můžete na tel. číslo 602 192 952, startovné je 100 Kč. Pro soutěžící připravujeme tradiční občerstvení, pro vítěze symbolické ceny. Pozvánka platí i pro přihlížející, kteří si mohou upéct a namazat vlastní přesňák, a to za dobrovolný mírný příspěvek na suroviny.

Těšíme se na pěkné počasí a na vaši návštěvu

JUDr. Jana Zemánková a Tenisový oddíl

Cvičení s míči

Tak jsme se rozhodly pro sebe něco udělat! Každé úterý v podvečer můžete vidět dívky a ženy různého věku pochodovat po obci s velkými míči na cvičení. Už samo dopravení míče do tělocvičny je vzhledem k jeho rozměrům slušný výkon, pokud jej nevozíme v autě. Do budoucna se s tím hodláme nějak poprat a jsme odhodlány cvičení s míčem každý týden absolvovat. A že je to cvičení pro různé váhové i věkové kategorie, je zřejmé ze složení cvičenek ve věku 20+ až 60+ nebo 45+ až 100+. Každá si může vybrat a zkusit jí vyhovující cviky doma u televize. V čem je cvičení s míči jiné než cvičení třeba bez náradí, jsme se zeptali naší cvičitelky Zdeňky Petrové z Hustopečí (www.cvicenisleontynou.cz).

V čem je cvičení s míči lehčí nebo těžší než strečink bez náradí?

Cvičení na míči je rozhodně lehčí, protože odlehčuje nosným kloubům. Již při lehkém cvičení se zlepšuje svalové napětí a vadné držení těla, protože na míči neustále musíme vyrovnávat těžiště a udržovat rovná záda. Pohupování na míči koordinuje dech, takže se léčí i dechová onemocnění.

Pro jaký věk se hodí toto cvičení?

Cvičení se hodí pro všechny věkové a váhové kategorie, s kondicí i bez.

Výsledky správného cvičení s míčem vedou k váhovému úbytku nebo ke zpevnění různých tělesných partií?

Toto cvičení je zaměřené na posilování těla a k preventivnímu předcházení problémům se zády. Pokud si upravíte jídelníček a budete cvičit pravidelně, dojde i k úbytku na váze.

Mohou cvičit i těhotné ženy nebo ženy po různých ortopedických operacích?

Ano, pohupování na míči uvolňuje pánev a páteř, omezuje bolesti v zádech, které nastávají maminky trápí.

Při cvičení na míči vyřazujeme těžkou zátěž z kyčelních, kolenních a hlezenních kloubů, takže po schválení lékařem můžeme cvičit.

A nakonec jedna vtipnější otázka – je toto cvičení vhodné i pro muže?

Určitě! Muži mají tendenci toto cvičení podceňovat, ale jen do té doby, než jim začne pomáhat zejména po úrazech.

Děkujeme za rozhovor

JUDr. Jana Zemánková,

Bc. Lucie Procházková, DiS.

TENISOVÝ TURNAJ

X

MÓDNÍ SHOW

Srdečně Vás zveme na tenisový turnaj s celodenním programem

**Všichni milovníci tenisu, volejte, mailujte, přihlašujte se!!!!
Přijďte si zahrát smíšenou čtyřhru a užít si radosti ze sportu!
Odpoledne Vás čeká bohatý kulturní program.**

Místo konání: **Velké Pavlovice, Sportovní areál TJ Slavoj Velké Pavlovice**
Datum a čas: **21.5.2011**

Program:

8:00 Prezentace účastníků turnaje
9:00 **SLAVNOSTNÍ ZAHÁJENÍ**
14:00 – 19:00 Doprovodný program:
 ➤ **3 X MÓDNÍ PŘEHLÍDKA**
 ➤ dámská a pánská móda
 ➤ plavky
 ➤ móda pro plnoštíhlé
 ➤ **2X KADEŘNICKÁ SHOW**

19:00 Vystoupení hudební skupiny **VĚTRY Z JIHU**

Partnery akce jsou:

- město Velké Pavlovice
- Agrotec
- Salon Šuta
- Denny Rose
- Lomax
- TJ Slavoj Velké Pavlovice
- Českomoravská stavební spořitelna
- D – studio
- Mediálním partnerem je Rádio Jih

Občerstvení zajištěno

Těší se na Vás organizátoři turnaje:

Elisha mode

www.elisha-mode.cz

tel.: 728 067 749, e-mail: elisha@elisha-mode.cz

- sekání a zálaha fotbalového a tréninkového hřiště, jeho běžná údržba
- údržba zábradlí, oplocení, komunikace,
- údržba osvětlení fotbalového hřiště.

V.

TJ Sokol bude vlastními silami a na vlastní náklady zajišťovat:

- údržbu fotbalových branek, včetně sítí na hlavním hřišti
- lajnování hřiště, praporky a veškerá příprava před zápasy a před tréninky (světelné tabule, přenosné branky, atd.), lavičky, střídačky,
- praní a údržbu dresů
- zajištění bufetu při zápasech, trénincích a vlastních akcích

VI.

TJ Sokol bude mít veškerý zisk nebo ztrátu ze soutěžních fotbalových utkání i z turnajů a akcí, které uspořádá. Obec bude mít případné výnosy i ztráty z pronájmu sportovního areálu. TJ Sokol předá vždy do 15 ledna (datum upravit dle dohody) na běžný rok seznam zápasů, akcí a tréninků (dny, hodiny), a do 15. července upřesní podzimní část sezóny tak, aby ve zbylém čase mohl využití sportovního areálu zajistit správce ve spolupráci s obcí. Využitím hřiště a nových šaten se rozumí zejména pronájem a výpůjčka sdružením působícím v naší obci, politickým stranám, škole apod. Případné další požadavky na využití hřiště a nových šaten bude TJ konzultovat se správcem a umísťovat je do volných termínů (i tyto akce budou bezplatné). Pokud se bude jednat o nespportovní akce a aktivity, o využití areálu k těmto účelům bude rozhodovat obec i pokud se týká tělovýchovné jednoty.

VII.

TJ Sokol převádí bezplatně do užívání obce tato zařízení a vybavení:

- sekačka výrobní číslo
- zálahy kolik, jaké
- osvětlen kolik, jaké
- nábytek a vybavení nových šaten včetně bufetu zůstává majetkem i v údržbě TJ.
- oplocení areálu, oplocení víceúčelového hřiště

Náklady na provoz a údržbu převzatého zařízení a vybavení nese obec.

VIII.

TJ Sokol jako exkluzivní uživatel hřiště, tréninkového hřiště a nových šaten se zavazuje udržovat čistotu a pořádek a šetřit energie podle pokynů správce. Správce bude zajišťovat otop, teplou vodu a osvětlení šaten a hřiště podle herního a tréninkového plánu oddílů TJ, pokud mu budou zástupci TJ Sokol písemně předány. Pokud zástupci TJ nepředají herní plány, bude správce konat dle vlastního uvážení po poradě s orgány obce.

Budova nových šaten bude užívána pouze k účelu, ke kterému je určena, a to včetně bufetu a klubovny. Jakékoliv užívání k jinému účelu, než sportovním a kulturním akcím TJ povoluje Rada obce na písemnou žádost. Stavební úpravy bez povolení obce nejsou rovněž dovoleny.

Členové ani funkcionáři TJ nebudou nijak do spotřeby na otop, vodu, elektřinu správci zasahovat. Opakované zásahy jsou důvodem k okamžité výpovědi této smlouvy.

IX.

Případné spory a problémy vzniklé ze správy a využití areálu bude řešit Rada obce ve spolupráci s výborem TJ Sokol.

X.

Obec nebude TJ Sokol poskytovat žádné další dotace, půjčky ani finanční příspěvky.

Dotována obcí bude práce s mládeží – tj. žáci a dorost, a to za předpokladu, že náklady těchto dvou oddílů budou vedeny v samostatném účetnictví (obec nabízí vedení tohoto účetnictví). Na trenéra přispěje obec částkou 20 000 Kč ročně, a to po ukončení sezóny, pokud budou oddíly žáků a dorostu fungovat a účastnit se soutěže. Rovněž tak obec přispěje na účelnou dopravu těchto dvou oddílů na soutěžní zápasy a na rozhodčí. Obec pomůže při získávání sponzorů na dresy a fotbalové míče pro tyto oddíly. Obec nebude přispívat na úhrady registračních poplatků, pokut, sankcí, stornovacích poplatků, a to ani pokud se budou týkat uvedených mládežnických oddílů.

Tato smlouva se uzavírá na dobu neurčitou. Vypovědět ji lze každou smluvní stranou s jednoráční výpovědní lhůtou, která počíná běžet od 1. dne měsíce následujícího po doručení písemné výpovědi druhé smluvní straně. TJ Sokol nebude v době platnosti této smlouvy žádat Obec o další finanční příspěvky, případně dotace na činnost, a to ani na práci s mládeží.

V Bořeticích dne

.....

Podpis

.....

Podpis

Neplánovaná vyjížďka

V lednových dnech mírné oblevy jsem dostala slibu a rozjela se na návštěvu ovdovělé kamarádky do Hustopeč. Navedla jsem svého plechového stařešinu na vytlučené okresky, směrem na Rajhrad. Ačkoliv se moje známá ještě den předtím nemohla dočkat, až si po delší době poklábosíme, našla jsem ji v posteli s chřipkou. Proti virům maskována šátkem kolem nosu, navařila jsem jí hrnec čaje, přinesla léky a brnkla její dceři, aby se o matku postarala.

Na silnici váhám. Vlevo na Brno, vpravo na Břeclav, v níž žije můj nejmladší sourozenec. Vnitřní hlas mi okamžitě našeptával, rozjeď se vpravo. Míjím Starovičky, avšak, po pár kilometrech bezděky otáčím volant prudce doleva. Projedu krátkým úsekem Velkých Pavlovic, blikající návěští před glajzami mi dává volno, a než se nadám, vjíždím do Bořetic. Jsem doma. Ano, mým domovem byla tato obec celých deset let. Samomluvou napovídám sama sobě. Jela jsi ke kamarádce, což kdyby ses pohlédla po těch z dětských let? Nápad ihned zavrhuji. Jenom sociálka nebo policajti chodí bez ohlášení, ale připouštím, že pohledem zvenčí pravidla slušnosti neporuším. Vzápětí namáhám paměť. Dohnálkovi Frýbertovi, Hyclovi, Šebestovi, také Mlýňští, Pazderkovi, Dufkovi, možná, až pojedu kolem, vzpomenu si na další. Naivní představa, někdo mi snad vhodil bludný kámen. Ulice mých představ se někde ztratily, spolu s neodmyslitelným blátem. Rodí se chodníky, domky prohlédly širokými okny a mnohde dokonce povyroستly nadstavbou. Nic neodpovídalo databázi mé paměti, stěží jsem se v úhledné a vzkvétající obci orientovala. Pomalu se zšeřilo. Při hledání zpáteční cesty jsem zahlédla dívky v místním kroji. Mladé ženy zde dávno chodí po panský, jak se zde kdysi říkávalo civilnímu oděvu. Nejspíš krojova-

ný ples, pomyslela jsem si, protože nedaleko postávali krojovaní mladenci. Z ničehož nic mě ovanula nenapodobitelná vůně zabíjačky. V tu chvíli jsem se opět vrátila do dětství, žel pouze ve vzpomínkách. Ještě jsem dala vydělat čerpadláři a rychle zpět do Brna. Před spaním jsem vytáhla z knihovny matčin deník, jehož záznam mi dětský zážitek, evokovaný vůní zabíjačky, připomněl. Slíbené řádky bych nazvala „Černý vepř“.

Píše se rok 1943. Třetím rokem bydlíme v bytě bořetické školy. Je nedostatek veškerého zboží, ani lístky nezaručují, že za ně něco nakoupím. Když jsem koncem podzimu zjistila, že pátý člen rodiny je na cestě, začali jsme s mužem přemýšlet, jak při dvou dětech neutěšenou situaci vyřešíme.

Lidem na vesnici se ve válečném období žije lépe než ve městech, ale po přistěhování jsme příliš vesnického blahobytu nepocítili. V podstatě jsme nevěděli, jak na to. Město je anonymní, na rozdíl od vesnice, kde si lidé v dobrém i zlém vidí do talíře. Naštěstí k nám se sousedská zvědavost až dosud obracela tou přívětivější tváří, dokonce jsme zde získali řadu dobrých přátel. V loňském podzimu, pan Michna, manžel školnice, pomohl manželovi oplotit kousek školního dvora pro několik slepiček, ale brzy jsme pochopili, že ani vajíčko, či občas slepičí polévka, nás z nedostatku potravin moc nevytrhne. A jelikož ve škole bychom stěží mohli chovat vepře, přistoupili jsme na návrh zdejšího manželova kamaráda, Františka Dufka, že nám za pronajatý naturální pozemek vykrmí pašíka, spolu se dvěma svými.

Od začátku války se vede v obcích přesný pořadník zabíjaček, aby se někdo nevyhnul nuceným odvodům vepřového. Na Františka Dufka letos vyšel pořadník dva dny před Silvestrem. V mrazivém ránu stály na Dufkově dvoře mohutné

necky, nad kotlem se srážela vodní pára a já poprvé asistovala při mordě prasete.

Naštěstí byl vepřík zabit mistrně, tím i humánně, takže ani pašík, ani já jsme při tom dlouho netrpěli. Paní Dufková mi v kuchyni přikázala, abych krev nepřestala míchat, a sama vyběhla s jinou mísou na dvůr. Po chvíli byla zpět s dalším přidělem a navzdory tomu, že jsem dříve viděla zabíjačku jenom na žánrových obrázcích, dost jsem se tomu množství červené tekutiny podivila. Teprve, když měla ruce obalené červenými kroupami, nesměle jsem se otázala, z čehože ta další krev pochází.

„Tož, tá je z toho černého,“ prohlásila a udiveně na mne pohlédla.

Černé prase jsem dosud nikdy neviděla, alespoň ne mezi zvířaty, ale kdo by dával najevo takovou neznalost fauny. Zvědavost mi nedala a po chvíli jsem vyšla na dvůr. K mému údivu, František s mým mužem zrovna věšeli na ráhno druhé prase, bělejší, než na dvoře zdupaný sněh. Manžel mi mord druhého vepře záměrně zamlčel. Na otázky nebyl čas, práce bylo nad hlavu. Praní střev mi naštěstí nesvěřili, zato krájení, mletí, dolévání vody do kotle, o něco později lovení jitrnic mi šlo docela od ruky.

Nejúžasnějším zážitkem pro mne bylo plnění střívek. Obdivovala jsem Františka, jak chytil střevu, druhou ruku zabořil do prejtu, prudkým svíráním dlaně je naplnil a obratně zašpejlil. Nechala jsem se k témuž vyprovokovat. Leč, k všeobecnému veselí jsem měla prejt až za ušima, zato střívko zůstalo prázdné. František je vinař všeu-měl.

Odpoledne, sotva jsme zasedli k pozdnímu obědu, přiběhla mladá Grůzová a už od vrat na nás křičela, že pět čísel pod Dufkovými zastavil černý automobil a hned nato zmizela. V protektorátním přidělu benzínu, kdy se majitelé vozů omezovali jenom na nejnужnější

jízdy, vyzněla zpráva jednoznačně. Pouze Geheime Staatspolizei nebo němečtí celníci a různí kontroloři se mohli v benzínu koupat. Grůzová tou Jobovou zvěstí způsobila takový zmatek, jaký snad zažili jen Atlanťané, když se jim začala propadat půda pod nohama. Zahnali jsme naše hlučné, po dvoře běžající caparty do světnice a začali fofrem napravovat zvířecí anomálie.

Ani siamské prase nemá dvě hlavy, čtyři kýty a plece, také tuplovaný počet nožek a vnitřností. Tady byla každá dobrá rada drahá. Františkova žena odkudsi přitáhla vikslajvantový lajntuch, do něhož muži naházeli přebývajících částí ze dvou rozbouřených vepřů na stav jediného a nadbytek odtáhli k žebříňáku pod seno. Část jitrnic s jelity ležící na prkně jsme přikryli plachtou a zasunuli ve světnici, pod parádně ustlanou postel. Ale kam s ovarem? Nikdy jsem neslyšela tolik neslušných synonym, jimiž si František ulevoval, při lovení nadbytečných vnitřností z kotle. Vel-

kým cedníkem je navršil do prádelního hrnce a rozkázal své ženě, ať s tím někam zmizí. Táhly jsme hrncem po sněhu, v dobrém úmyslu jsem otevřela dvířka do kozího chlívku, ale Dufková najednou pohodila rukou kamsi před sebe a zastavily jsme až u budky s okénkem ve tvaru srdíčka. Poté koplá do dveří, s neuvěřitelnou energií hrncem nadzvedla a postavila jej na záchodové prkno. Otřela si ruce do zástěry a dýchavičně prohlásila: „Tam snáď, tí prašivci, hledat nebudú.“

Opět jsme zasedli ke stolu, tvářili se, že obědváme, ale jídlo zůstávalo nedotčené. Mezitím se mi konečně dostalo objasnění otázky černého vepře. Dufkovi totiž kryli porážku našeho nehlášeného, tedy černého, svým řádně ohlášeným vepřem. Jestliže by Němci na černou porážku přišli, zadělali jsme si všichni na pořádný malér. Po bleskové likvidační operaci se nám zdálo další čekání nekonečné. Dufek věděl, že můj muž dobře ovládá němčinu a po chvíli ho poslal na

výzvědy. Automobil skutečně stál na určeném místě, ale nikde nikdo. Když už se vracel, kdosi ho chytil zezadu za paži: „Pane řídící, idete k Dufkom?“ Manžel leknutím přikývl. „Řekněte jim, esli sa nečeho chcú zbavit, títo berú všecko. Majú zájem hlavně o sádlo. Platijú dobře a ešče si Dufek možú vybrat nějaký vercajk. Vezú kosy, srpy, hrabě, řeřazy, aji inší.“

Manžel se pomalu vzpamatoval. Chlapcův dialekt, za nějž děti ve škole káral, mu v tu chvíli připadal jako rajska hudba. A samozřejmě, překupníci o další kšeft přišli.

Po jeho návratu začal proces, jako když se filmový pásek pustí pozpátku, jenom Františkovo klení nezměnilo záběr. Úleva zakrátko otvírala ústa nejen chutným soustům, ale i černému humoru. Předsevzala jsem si, že už nikdy žádně černé prase, jenom nevím, zda to za současné situace budu moci dodržet.

H. Mondeková

Cyril Petrásek

Letos by se dožil devadesáti let.

Narodil se 31. 5. 1921 manželům Jakubovi a Kateřině Petráskovým v Bořeticích č. 136. Po ukončení školní docházky se v Brně vyučil pánským krejčím. Po získání kratší praxe si otevřel v rodném domě krejčovskou dílnu. Po vypuknutí války byli muži ročníku 1921 (později i 1922–3) nasazeni do továren na zbrojní válečnou výrobu. Byl přidělen do rakouského města Kapfenberku, kde pracoval jako svářeč železa.

Již v roce 1942 jej kontaktovali pracovníci původem z Jugoslávie. Tam se tvořil partyzánský odboj proti německým okupantům. Cyril byl vychovaný k demokratickým zásadám. Jako mnoho jiných českých mužů dospěl k rozhodnutí

zařadit se do boje proti německému násilí. Na podzim roku 1942 přijel do Bořetic se rozloučit s tatínkem. Ve svých názorech se shodli, že vstup do odboje je národní povinností. Při odjezdu tatínkovi sdělil, že až pro něj nastane příležitost k odchodu, tak mu pošle dopis. V tomto listu pozdravuje všechny sourozence a členy jejich rodin. Pevné rozhodnutí odejít k partyzánům je vyjádřeno ve větě: „Odcházím tam, kam vím, že patřím.“

Po skončení války tatínek čekal, že se syn objeví, nebo alespoň nějaká zpráva o něm. Oslovil rozhlas, noviny, Červený kříž a sháněl bývalé spolupracovníky v Rakousku. Žádné informace nezískal, získal informaci od jednoho bořetického

občana usedlého v Chorvatsku, že byl spatřen 29. června 1944 jako kurýr vzkazu. Po roce 1990 jsem navštívil Vojenský historický archiv v Praze, žádný materiál tam však o těchto členech není. Pátrání po roce 1950 bylo ztíženo odloučením Jugoslávie od spolupráce se Sovětským Svazem.

Obětováním života v boji za spravedlivou věc je velkým činem, proto na něj může být obec Bořetice i její občané hrdí, že jako jediný uchopil zbraň, vstoupil do řad bojovníků, kteří se snažili oslabit německou rozpínavou moc. V roce 1947 mu byla místní jednotou Orla odhalena na škole pamětní deska.

*Stanislav Pazderka
Olomouc*

Vojáci na ležení

V druhé polovině 18. stol. provedla rakouská císařská správa reorganizaci služby mužů v armádě, byla stanovena služba na 17 roků – po zrušení (1785) velkých klášterů (Premonstráti, Kartuziáni, Cisterciáci, Klarisky aj.).

Zabrané budovy byly použity pro ubytování pěšího vojska. Zůstal problém, co s jízdni armádou, poněvadž u klášterních budov nebyl dostatek stájí pro koně a ani nebyli skladové prostory pro seno. Bylo to řešeno tzv. rozmístnění těchto složek po vesnicích. Uvádí se to jako „vojáci na ležení“. Na vesnických gruntech museli být zřízeny tzv. vojenské světničky a maštalky pro koně. Zde bývali ubytováni dragouni, vojáci dostávali stanovený příděl masa, který měli předat hospodyni, ta je používala na přípravu stravy pro ně, ostatní potraviny musela přidat ze svého. Tuto část stravy měli vojáci platit. Krmení a podestýlání pro koně měl dodávat hospodář, vojáci toto platili stanovenou částkou. Pokud v domě nebyla zbudována samostatná světnička, býval voják ubytován s rodinou nebo měl vyhrazeno spaní v maštalce u koně. Na vratech domu bývalo označení, kdo je zde ubytován. Na vesnici jako Bořetice bývalo ubytováno 30 vojáků s jedním nebo dvěma kaprálů, ostatní hodnosti bydlely zpravidla ve městě Hustopečích s vyšším komfortem.

Tento způsob rozmístnění jízdni vojska býval označován jako velmi nevhodný, dozorovat nad chováním a výcvikem bývalo zpravidla velmi obtížné. Muži zanedbávali vlastní stravování, i krmení koní bývalo nedosta-

tečné. Peníze, které byly určeny k těmto účelům, často propíjely v hospodách. Vojáci zpravidla trpěli různými chorobami následkem špatné hygieny a nedostatečnou výživou často v době služby umírali. Po skončení vojačení byli zpravidla pro civilní život nepoužitelní. Velení armády se snažilo v 19. stol. o budování kasáren pro tento druh armády. Roku 1890 bylo toto rozmístnění vojska ukončeno. Před ukončením tohoto ubytování muži sloužili již jen tři roky, jsou známy případy, kdy po skončení služby se někteří v místě přiznili a zůstali, a to obzvláště mládenci z Polska.

V mnoha obecních kronikách jsou zaznamenány různé události. Uvádějí mnohé nepříjemnosti při soužití s vesnickými obyvateli. Mnozí muži neuměli česky, bylo těžké se s nimi domlouvat, vojenský drill tyto lidi přivedl k hrubému až nevládnému chování. Na Vyškovsku je znám případ, kdy skupina tří vojáků chodila k obchodníkovi na pití (kořalku), ale odmítali za platit. Obchodník si na vojenském velení stěžoval, nevěděl však, jak se osoby jmenují, jen uvedl, odkud asi jsou. Vojenská správa se snažila tuto nepříjemnost urovnat a zjistit, o koho se jedná. Když se to v místě prozradilo, uvedení tři muži v noci napadli rodinu obchodníka a oba rodiče s 13letou dcerou zabil. Podrobným vyšetřováním četníci postupně zjistili, o koho se jedná, vrahy zatkl, umístili na Špilberku a poměrně rychlým soudem odsoudili k smrti.

Problémy mívaly i hospodyňky v domech, ve kterých žily dospívající dcery. Je znám případ, kdy rozvášněný voják naháněl tako-

vou dívku, ta utekla po žebříku na půdu, připravila si velkou hrst ječných plev s prachem a ve vhodném okamžiku to vrhla vojákovi do obličeje. Nezbylo mu nic jiného než ze žebříku slézt a vyplachovat si oči.

Na okraji každé obce, zpravidla na pastvině bylo zřizováno cvičiště. Ornice byla odebrána a celý prostor zavezen pískem. Zde jízdni vojsko cvičilo. Toto místo bylo nazýváno „rajdschule“, v češtině jezdecká škola – do hovorové řeči bylo převedeno rajdčurna. Do roku 1959, než byly soukromé pozemky převedeny do družstevních lánů, honívala školní mládež o prázdninách na strniště pást husy. Častokrát si zde pastevec upravoval prostor na hrani, tzv. rajdčurnu. Byl to pozůstatek z doby ubytování vojáků.

I v Bořeticích je známa jedna nepříjemná událost v domě číslo 12. U Navrátilů byl ubytován voják, který se choval k rodině slušně, bohužel však neuměl česky. V této rodině měli čtyřleté dítě, dceru Aničku, voják jí brávil s sebou na občasně projížďky. Závěr této události je však zcela nejasný, podle záznamu kronikáře J. Petráska byl při jednom podobném výjezdu najednou vyhlášen přesun na jiné stanoviště. Anička byla odvezena neznámo kam a rodiče nikdy nezjistily, kde vlastně skončila. Bylo to v roce 1809 a podle zápisů v matrice narozených vše souhlasí s tím, že dítě bylo ve stáří čtyř let. Kronikář v zápise uvádí, že byla odvezena do Šardic, tam předána bezdětným manželům. Další osud v záznamech se zjistit nepodařilo...

*Zapsali Stanislavové Pazderkovi
z Olomouce*

Bořetické vinohrady

O počátcích vinařství v Bořeticích můžeme jen spekulovat. Nejstarší dosud známá písemná zmínka o bořetické vinici je z roku 1361, kdy vdova Vichna po Přibyslavovi

z Bořetic zdělila mimo jiné i vinici v Kraví hoře v Bořeticích. První písemné zmínky o vinicích na Moravě se pojí s existencí klášterních institucí. Konkrétně se vzni-

kem benediktinského kláštera v Třebíči z roku 1101. Mešní, liturgické důvody jistě přispěly k rozvoji a kultivaci vinařství na Moravě. Ale můžeme se podle archeologic-

kých vykopávek u Strachotína domnívat, že réva vinná se na Moravě pěstovala daleko dříve, nejspíše od příchodu Římanů na Moravu. Až do zrušení nevolnictví se vinice vysazovaly výhradně ve viničních horách. Nové vinice se vysazovaly nejprve jen na nových plochách, kde vinice ještě nebyla. Později i na odpočatých plochách, kde již v minulosti vinice sice byla, ale v posledních letech pozemek ležel ladem. V Bořeticích byly zpočátku viniční hory jen na těch nejméně přístupných pozemcích. Bylo v zájmu vrchností, aby nebyl krácen obilní desátek záborem orné půdy. Na kultivaci vinařství v našich poměrech měli vliv novokřtenci – zvaní Habáni. S nimi je spojováno i mnohé vinařské názvosloví pocházející z němčiny pres, presūs, korec, greft, špunt, posnice a jiné), je ale s podivem, že viniční trati v Bořeticích, na rozdíl od okolních obcí si zachovaly ryze české názvy. České názvy mají i viniční trati v Němčičkách, které přiléhají k bořetickému katastru, tyto vinice většinou vlastnili občané z Bořetic. Například Veselé, Růžené, nebo Nové hory v sousedství dnešního letiště a silnice do Němčiček. Většina viničních tratí v Němčičkách, Velkých Pavlovicích či Kobylí však má názvy německé nebo alespoň poněmčené. Až do druhé světové války byly vinice stříhány (řezány) na hlavu a vyvazovány ke kůlu. Vzdálenost keřů i řádků od sebe byl 1 metr, někdy i menší. Směr řad byl po vrstevnicích a obdělávání bylo na takzvané grefty. Což byly malé terásky na jeden řádek keřů a plnily funkci protierozní ochrany půdy. Řez na hlavu se prováděl tak, že celý keř i s kůlem se dal pod levou paži, levou rukou se keř přidržoval a pravou rukou se vinařským nožem jednotlivé réví tahem vzhůru bezzbytku odřezaly tak, že zůstaly jen jednooké čípky. Vinařský nůž měl tvar zahradnické žabky, ale byl více zahnutý do tvaru ostrého háčku. Po několika

letech tak vznikla při zemi (do 20 cm nad zemí) bakule připomínající hlávku zelí. Tato hlava se pěstovala opakujícím se řezem tak, aby byla co nejnižší nad zemí a ještě v dolíku. Vlivem sálajícího tepla od rozehřáté půdy (většinou písku) se vytvářely optimální podmínky pro dosažení co nejvyšší cukernatosti. Dolík pod hlavou se při dešti zaplavoval pískem. Proto se po dešti motykou (škrabkou) znovu obnovoval, tak že se hlína vytahovala na horní greft. Dalším důvodem pro toto vedení byla výška (délka) neustále svazovaných letorostů, protože čím větší olistění, větší předpoklady pro množství a kvalitu hroznů. Vinice se také zásadně osečkovaly až po hodech. Podstatně větší význam jako dnes měl podlom. Někdy také nazývaný letním řezem, protože se s ním napravovaly nedostatky řezu, kdy bylo ponecháno na hlavě více oček než bylo třeba. Z velkého množství letorostů se ponechávalo jen maximálně šest letorostů a ty, zbývající ze středu hlavy se vylamovaly. Letorosty se ke kůlům vázaly takzvanými panty z rezné (žitné) slámy. Někteří jedinci vázali orobincem, ten byl nejlepší, ale v Bořeticích jej bylo nedostatek. Brázda mezi jednotlivými vinicemi sloužila současně jako chodník do vinice. V pozdějších letech, kdy se již prováděla ochrana vinice proti chorobám a škůdcům, se po tomto chodníku přinášel i postřik a při sklizni odnášely i hrozny. Stav tohoto chodníku byl proto velmi často předmětem sporu sousedů, kdo do brázdy odvádí více či méně dešťové vody z greftů a způsobuje vymletí brázdy. Z těchto důvodů si někteří vinaři dělali vlastní odvod vody z greftů a vodu sváděli do sedimentačních jam. Naplavenou půdu později odnášeli v putnách či nůších nazpět do vyplavených rýh. Kůly ve vinicích se používaly většinou ze štípaného akátového dřeva. Nové kůly se vyráběly 180 cm dlouhé. Místo „špicování“ se jeden konec opaloval na ohništi,

což zvyšovalo odolnost proti uhnití. Ale i tak postupně docházelo ke zkracování kůlů. Za mého mládí jsme měli v Randlíku některé kůly již jen něco přes metr dlouhé. Ve škole ve Valticích jsme ale vinice na kůlech ještě vysazovali. V pozdějších dobách se nové kůly impregnovaly máčením ve modré skalici. To bylo ale nezbytné, jen pokud se použilo jiné, měkké dřevko. Jiné způsoby ochrany dřeva, například dehtování se neosvědčily, protože dehet zanechával pachy ve víně. Štípání kůlů se provádělo v zimním období a vlastní akátových porostů je vyráběli často i na prodej. Pokud někdo chodí na houby, může si všimnout, že dodnes jsou některé dílky v němčických ochozech čistě akátové. Pokud se vysazovaly neštěpované vinice, bylo pořízení kůlů nejvyšší náklad na vinici. Výhodou vedení na kůlech byla i jednoduchá „sklizeň“ réví, které se po odřezání (ustřížení) všech rývků z kůlu jen stáhlo a pak pohodlně vázalo do otepí a používalo pak k topení. Podle množství réví se odvozovala i příští sklizeň. Říkalo se – kolik otýpek réví, tolik věder vína. Kromě vinic v severní části katastru, byly vinice v Bořeticích i v jižní části katastru v trati Odměrky, Trkmanska a Přídanky. Je to zřejmé z historických map Moravy (Wien: K. u. K. Militargeographischen lust. 1857 a Verlag von Buschek und Irgand 1850). V ostatních, dnes známých viničních tratích byly vysazeny vinohrady až po zrušení nevolnictví, kdy se již netrvalo na tom, že se vinice musí vysazovat jen ve vyhraněných viničních horách. Na rozšiřování vinic měla vliv poptávka a cena hroznů a vína, ale i potřeba mít vlastní víno k vlastní spotřebě. Pití vína se nepovažovalo za nemravné ani při největší spotřebě. Naopak, za nemravné se v určité době považoval prodej vína u drobných vinařů. Odtud pramení i pověstná štedrost vinařů. Jak se zpívá v písni Mařenky Kadlecové: „V Bořeticích jak známo, tam se pije zadarmo“. Kromě vrchnos-

tenských vinohradů obdělávaných ať robotou, nebo za odměnu se rentabilita vinařství pro vlastní spotřebu a známé nijak neposuzovala. Zvláště, když víno chutnalo oběma pohlavím. V opačném případě na dotaz ženy, jestli se ten vinohrad vyplatí, jeden muž odpověděl dotazem, jestli si myslí, že ona vyplatí. A tím se považovala otázka za zodpovězenou. Za první republiky a zejména za protektorátu se vysazovali vinohrady snad ve všech polních tratích. Na Čtvrtích k Vrbici, na Čtvrtích ke Kobylí, Padělkách k Vrbici, Hrubých Odměrách, Přídankách, Odměrkách, Trkmanškách a samozřejmě ve všech tradičních vinařských horách „za vodou“. Výsadby ale nebyly tak celistvé jako dnes. V jednotlivých tratích byla třeba jen desetina pozemků osázena vinicemi a ostatní pozemky byly užívány jako orná půda. S výsadbou na rovnějších pozemcích se poznenáhlu začalo i se změnou ve vedením na drátěnce. Zpočátku měla drátěnka jen jeden a nebo dva dráty upevněné ke stávajícímu kolí. Drátěnky a výsadba v řádcích umožňovala využívat i tažného dobytka. Přišlo se také na to, že některé odrůdy lépe rodí, když nový letorost vyrůstá z výše položených oček. Ale zásadní změna byla, že se zavedla kategorizace odrůd a kontingenty dodávek. Každý vinař musel za protektorátu odevzdat z každých 10 arů 250 kg hroznů do výkupny za desetinu ceny než se prodávaly na černém trhu. To vedlo k honbě za vysokými výnosy bez ohledu na kvalitu. Ve vinařských podnicích se také zavedla výroba takzvaného deputátního vína z matolín pro zaměstnance. Kromě vedení na hlavu se u některých odrůd uplatňovalo vedení na rohatinu, což připomínalo tvarem parohy. V našem Randlíku se toto vedení uplatňovalo jen u frankovky, u které letorosty stály a nepřevěšovaly se. Ve velkém se tento způsob vedení uplatňoval v okolí Bzence, kde se pěstoval ryzlink rýnský. V Bořeticích se původně pěstovaly

převážně modrý Portugal a Frankovka z modrých odrůd a z bílých odrůd Portugal šedý, Veltlínské zelené, Veltlínské červené, Veltlínské červenobílé, Veltlínské modrý Janek (tato odrůda měla nezralé bobule modré a zralé zelené) a Červenopičák. Dále Frašták (frajšták), Ortlipské, Elbling, Sylván a Neuburské. Za protektorátu se začaly rozšiřovat i stolní odrůdy zejména chrupky (bílá a červená) a prachtraube. Důvod byl jednoduchý. S růstem výnosů bylo třeba mošt přislazovat a ženy se bránily tomu, aby se kupoval cukr do vína ze zaběhlého rodinného rozpočtu. A tak se začaly prořezávat portugale a neburky a vozily se spolu s vínem na Zelený rynek do Brna, aby se utržily peníze na nákup cukru. Stolní odrůdy jako zmíněné chrupky, ale i Malinger, „kozí cecky“, Čabaňská perla a podobně se sklízely ještě před vinobraním. Vinice, kde byl písek – Veselé, Zázmoníky či Randlík velmi dlouho odolávaly podzemní mšičce révokazu. Jednak proto, že ve stále se sesypávajícím písku se révokazu nedaří, a také proto, že v těchto „tvrdých“ podmínkách réva kořenila velmi hluboko a nebyla tak zcela odkázána na mělkých kořenech, na kterých zemní mšice parazituje. Přesto i zde vinice pomalu chřadly, klesaly výnosy i cukernatost. Ve světě se přišlo na to, že americká réva révokazu odolává, a začala se proto evropská réva křížit s americkou. Tak se vyšlechtily přímonosné hybridní odrůdy révokazu odolné. Bylo jich velké množství, ale u nás se nejvíce pěstovaly odrůdy Baco (bago) a Ottelo (Slovák). Tyto odrůdy jsou rezistentní nejen vůči révokazu, ale i proti houbovým chorobám, takže se nemusely stříkat. Víno z těchto odrůd však nebyly valné kvality a prý dokonce zdraví škodlivé, a tak byly po válce dokonce zákonem zakázány a musely se vytloučit. Dnešní rezistentní odrůdy jsou v podstatě jejich kvalitnější nástupci. Z této doby také pravděpodobně

pochází termín sklizně – sbírání. Některé odrůdy byly velmi lehce opadavé, a tak se bobule skutečně sbíraly se země. Červeným odrůdám se zase říkalo „černé“, protože bago většinou nemá voskovou kutikulu – ojínění jaku například Modrý Portugal nebo švestky, a tak hrozny připomínaly černou barvu. Obnova vinic se prováděla po blocích a již i po odrůdách. Do této doby se upřednostňovala směs odrůd přímo ve vinicích a vyrábělo se jen jedno víno, a to buď jako Ryšák anebo bílé a červené. V tomto systému sehrával velmi významnou roli Šedý Portugal, který se v jednom roce sbíral s modrými odrůdami a v jiném roce se přidával k bílým odrůdám (podle toho jestli vinař chtěl více vína červeného a nebo bílého). Víno se samotného „Šedáku“ bylo fádni, téměř bez kyselin. Proto se míchal s Frajštákem, který měl zase příliš mnoho kyselin. Před výsadbou se půda „přehazovala“. Provádělo se to tak, že na celou šířku pozemku se vyryl příkop 1 m široký, přitom polovina do hloubky 1 m a polovina do hloubky 1/2 metru. Do té hlubší části se našlapal hnůj (později se přidávala i průmyslová hnojiva) a při dalším pásu se svrchní půdou (ornicí) zaházel. Tak se svrchní půda s humusem dostala do míst, kde budou patové kořeny vinného keře a obráceně „jalová“ půda bez semen plevelů je pak na povrchu pozemku. Na části pozemku, kde se vytloučila vinice, se nějakou dobu pěstovala zpravidla čočka, která odpleveluje pozemek. Vinice měla při těchto hustých sponech i více než 10 000 keřů a přitom se sklízelo jen 35 (před hnojením průmyslovými hnojivami) až 65 metrických centů z hektaru. Takže na jednom keři bylo jen několik hroznů.

To vše se týká vinohradů a vinohradníků zhruba do konce druhé světové války. V poválečném období a zejména v éře takzvaného reálného socialismu to bylo zcela jinak, a to jak v podnicích, tak i u vinařů záhumenkářů i zahrádkářů.

Stanislav Pazderka

Kulinářské okénko

Mazanec velikonoční tvarohový

1/2 kg hladké mouky, 1 zelený tvaroh ve vaničce, 3-5 lžic mléka, 1/2 lžičky soli, 1 lžice citrónové šťávy, 15 dkg másla, 15 dkg moučkového cukru, 3 vejce, 1 vanilkový cukr, 2 prášky do pečiva, 2-3 lžice rumu lžice rumu, rozinky, vejce na potření a mandle na posypání.

To je předpis na dva mazance.

Změklé máslo nebo Heru a cukr utřeme v míse, přidáme celá vejce a ušleháme metličkami. Přidáme ostatní suroviny i rozinky, které je dobré předem na hodinku namočit do rumu. Těsto, které se nelepí, přendáme na vál, podsypeme a ještě zpracujeme. Uděláme dva mazance, dáme na plech s pečícím papírem, pomazeme rozšlehaným vajíčkem a posypeme mandlemi. Troubu, kterou jsme předehtřivali na 180 st., snížíme na 160 st. a dáme péct. Pečeme cca 45 min. Mazanec trochu popraská, a tak asi po patnácti minutách ty praskliny potřu vejcem a ještě dosypu mandlemi. Asi po třiceti minutách mazanec přikryji alobalem a nechám péct jenom vršek. Než ho vyndáme, zkusíme špejlí, jestli se těsto nelepí.

Velikonoční salát z vajec

Ingredience 4 porce – 8 vajec, 2 hlávkové saláty, 1 svazek ředkviček, 100 g šunky nebo šunkové ho salámu, 1 bílý jogurt, nebo stejné množství tatarské, 4 vařené brambory, 4 sterilované okurky, 1 vejce na ozdobu, sůl, citronová šťáva.

Postup

Vejce uvaříme natvrdo, ochladíme, oloupeme a nakrájíme. Jedno vejce si necháme na ozdobu. Přidáme na nudličky nakrájený jeden hlávkový salát, nastrouhané ředkvičky, nasekanou šunku, na kostičky nakrájené brambory a okurky. Vše lehce promícháme, spojíme jogurtem, nebo tatarskou, dochutíme solí a citronem a necháme chvíli odležet v chladu.

Pak salát dáme do mísy, ozdobíme lístky hlávkového salátu, na dílky nakrájeným vejcem a kouskem šunky. Můžeme přidat kousek sýra, pár ředkviček, nasekanou zelenou petrželku apod.

Vaječný salát můžeme doplnit sklenkou naložených hub, sterilovanými kapiemi, trochou křenu, strouhaným sýrem, zavařeným celerem a místo tatarské omáčky použít majonézu, smetanu nebo šlehačku.

DOBROU CHUŤ

Mockrát děkujeme všem, kteří přispěli na vydávání Bořetických listů:

Pan Radek Fridrich, Kobyly	za	200 Kč
Pan Miroslav Fridrich, Kobyly	za	200 Kč
Pan Václav Novák, Krumvíř	za	500 Kč
Paní Františka Jurasová, Bořetice	za	200 Kč
Paní Marie Šťavíková, Bořetice	za	300 Kč
Pan Pavel Juras, Bořetice	za	200 Kč
Paní Ing. Svatava Padalíková, Moravský Krumlov	za	5 000 Kč
Paní Zdenka Ondráková, Moravská Nová Ves	za	200 Kč
Paní Anežka Navrátilová, Velké Pavlovice	za	300 Kč
Pan Šafránek, Hustopeče	za	200 Kč
Paní Anežka Korolová, Břeclav	za	500 Kč
Rodina Dufkova, Hodonín	za	500 Kč
Manželé Pavel a Káťa Grůzovi, Břeclav	za	300 Kč
Rodina Vítězslava Pazderky, Bořetice	za	300 Kč
Manželé Žďárští, Veselí nad Moravou	za	1 000 Kč
Paní Hasíková, Bořetice	za	300 Kč
Paní Ludmila Podešťová, Uherský Brod	za	300 Kč
Paní Marie Pazderková, Bořetice čp. 269	za	300 Kč
Pan Jaroslav Grégr, Kašperské Hory	za	1 000 Kč

Všem mockrát děkujeme.

Verše Oldřicha Damborského

Variace na jarní téma

Březen

Narodila se trojbarevná koťátka
a zajíci březňáci hupkají po poli,
Zima je v nebi potápějící se kocábka
zamilovaného se můžeš zeptat na cokoli.

Velikonoce

Svou soukromou modlitbu šeptám u kříže
na smaragdovém osení kapky rosy,
už po dvoutisícíjedenácté vzýváme Ježíše
a Magdaléna Vrba v túni vlasy rosí....

Pábení divočiny

Černý pes škube vzdorovitě vodítkem
divoká krev se v něm po zvěřině pění
divoká krev mladosti je nám pojítkem
a bažanti na chvíli ztuhli a zůstali němí.

Dvousečné jaro

Dvousečné jaro přišlo bránou nebe
zeměkoule obletěla zase svůj kruh,
v zelených očích remízků vidím tebe
zase jsem nenapravitelný dobrodruh

Když jsem byl kluk

Jíva, osení, opojný vzduch s vůní burčáku
zase hrajeme kuličky a dřevěnou semulu,
chrousty chytáme do sklenic pětilitráků
už děcka nenosí čepici a na ní bambulu...

Kaplička svatého Floriána

Kaplička svatého Floriána
vzývá nezištnou pomoc hasičů
ale, je plamen na střechách i v nás,
plamen, co ničí i nachází plno krás
a není třeba velkopanských hlásičů.

Jaro v lednickém parku

Po křišťálově blankytném nebi
bílá rýha stíhaček,
na pahýlu starého dubu ledňáček,
na špičce minaretu Měsíc smělý
zkouší labutě z ladných otáček.
V zámeckém rybníku u hladiny kapři
žábrami pohybují
jako vousy bodří strejci,
je jaro, všechno se něžně líbá a bratří,
jaro podobné tomu loňskému
jako vejce vejci...

Předjaří

Strakaté staccato sněhu a hlíny
rezonuje křišťálovým povětřím,
někdo rozvěsil do blankytu plíny
bělostné, jako by arielem nešetřil.

Špičky křídel vlaštovek pátrají
tu mokrou modrou cíchu potoků,
ty zavíráš víčka nad jívou potají
a chceš ryzí lásku bez úskoků...

Jaro ve vinohradě

Plyne kalná Trkmanka až ke krajkovému jezu
cvočky pampelišek v smaragdových stéblech
list a hrozen na kravihorských emblémech
do kopce odorává hlínu vinař italskou frérou.
První jarní kopání a pak už jen křovinořez,
co stíná zeleň, jež se pne až ke kmínkům,
na šestero pokopání máme už jen vzpomínku
ještě dlouho si počká na bobule nelítostný pres.
A révy Vinice ohnuty jako pružná záda baletky
první postřík houževnatou motorovou konví
Bůh vína Bacchus to zdálky jistí a nejen on ví
že Žena vyroste z útlých révů nesmělé panenky...

Ruleta jara

Zpítý jarním vánkem
jdu k horizontu co se mi vzdaluje,
Vesna vrtí kolovrátkem a přede nit na šaty divokých holek
a havraní cop duhu maluje.
O svatém Janu omámí mé srdce široké,
neboť žena je touha, vášeň i lest
ó, moje naději, nech mne až k ostrovům nést
k ostrovům remízků,
kde skřivan zpívá nablízku
a malý křížek v poli,
lžou, lžou, lžou, kdo říkají, že láska nebolí,
a přece každý zamilovaný je mořeplavec
co odvážně pluje k mysům k mysům nader,
ať mladík, muž či stařec
na sobě brokát nebo jen pár hader.
Zpítý jarním vánkem
natáhnu se pod starou lísku
bílé víno zajím malým dalamánkem,
jaro je plyšová ruleta,
kdy víš kam padne kulička dne,
méně do ztrát
než do zisků....

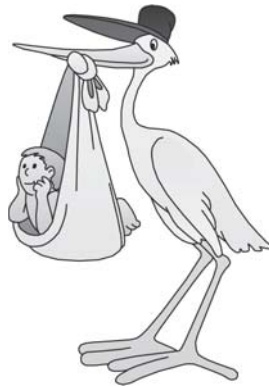
Statistika

Statistika pohybu obyvatelstva v obci Bořetice v roce 2010

Přivítali jsme nové občanky naší obce:

Celkem 16 dětí, z toho 9 děvčat a 7 chlapců:

Tamara Kornutová
Františka Náležinská
Filip Čumpa
Leona Gehrová
Dominika Hemplová
Vladimíra Kadlecová
Štěpán Svatoň
Kamila Doležalová
Jiří Mikulík
Alexander Ernest Dávid
Filip Dufek
Daniel Kučera
Veronika Lejsková
Julie Babirádová
Sonia Bouchoucha
Tadeáš Steiner

Rozloučili jsme se z těmito občany:

Václav Frolich
Václav Vojtěšek
Vlasta Dufková
Jan Padalík
Teresie Pláteníková
Václav Hrabal
Anna Jurasová
Ludmila Kuchyňková
Jiří Spiegel
Alenka Újezdská
Ludmila Grégrová
Jaroslav Grůza
Marie Michnová

Celkem byly uzavřeny: 3 sňatky

Během roku 2010 se z naší obce odstěhovalo 27 občanů a přistěhovalo se 10 občanů.

K 31. 12. 2010 je v obci Bořetice celkem 1 311 občanů.

Společenská kronika

Vítejte mezi námi:

leden

Adam Řiháček
Štěpán Šebesta

březen

Jaroslav Springer

Sňatek uzavřeli:

únor

Martina Wagnerová – Jaroslav Herzán

Z našeho středu navždy odešli:

prosinec

Jaroslav Grůza
Marie Michnová

leden

Jindřiška Kadlecová
Ludmila Springerová

únor

Václav Vyhňák

březen

Ludmila Grůzová

Jubilanti:

Jubilanti 70 let:

únor

Marie Bauerová

březen

Josef Dufek

duben

Marie Buchtová

Jubilanti 80 let:

únor

Jarmila Chrástková

duben

Emílie Lůbalová

Jubilanti 90 let:

Marie Kacerová

Jubilanti 75 let:

leden

Marie Janošková

únor

Marie Kadlecová

Jubilanti 85 let:

březen

Františka Matulíková

Přejeme všem hodně zdravíčka a osobní spokojenosti.

Fotogalerie

Vítání jara

Den Země: vysazení lípy v parku

Pravěké vyučování

Naše tlupa při pravěkém vyučování

Fotogalerie

Adam Řiháček

Manželé Bouchocha s dcerou Sonia

Manželé Lejskovi s dcerou Veronikou

Manželé Šebestovi se synem Štěpánem

Paní Kacerová oslavila ve zdraví 90 let

Foto Markéta Langerová

Fotogalerie

Vysvědčení

Třídní schůzky 4. třída

Výroba keramických misek

Návštěva v zahradnictví

Fotogalerie

Tříkrálová sbírka

Požár v Randíku

Oprava cesty

Bořetické listy č. 1/2011

Vychází nepravidelně. Vydává Obec Bořetice, IČO: 283037. Registrováno MK ČR E 11 764.
Redakční rada: Václav Surman, JUDr. Jana Zemánková, Mgr. Marie Hamalová, Ing. Kateřina Michnová, Bc. Lucie Procházková, DiS.
Příspěvky a náměty posílejte na e-mail: zpravodaj@boretice.cz. Redakce si vyhrazuje právo příspěvky krátit. Výtisk zdarma.
Neprošlo jazykovou úpravou.
Grafická úprava a tisk: Petr Brázda – vydavatelství Břeclav